

سیفاته دهر و ونیه کانی بانگخواز

منتدی اقرأ الشقانی

www.iqra.ahlamontada.com

نووسینی

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی ئیسلامیی له
زانکۆی مه لیک عه بدولعه زیز له جه دده

وهر گێترانی
قاسم سه لام

سيفاته دهروونيه كانى بانگخواز

نووسينى

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی نیسلامی له زانکۆی مهلیک عهبدولعهزیز له جهده

وههگیرانی

قاسم سهلام

ئینستیتیوتی بانگخوازان

پیشه‌کی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خوای پەروەردگارو، دروودو صلّات و سلام لەسەر گیانی
پێغه‌مبەری خۆشەویست صلی اللّٰه علیہ وسلم..

بەندە وەك ئەندامێکی بەشی گەنجانی نیستیوتی بانگخوازان لە نووسینگە
هەولێر، بە نەركی سەرشارنی خۆم زانی وەك یەكێ لە چالاکیەكانی بەشەكەمان
هەتسم بە وەرگیرانی نمو نامیلکەیه، که پێم وایه له‌گەڵ نموێ بابەتەکانی زۆر
کورت و پوخت، بەلام سوودیکی زۆر دەگەینێ بە پشتیوانی خوای کاربەجی،
دەمەوی نمو بلێم: هەولم داوه زۆر پشت نەبەستم بە وەرگیرانی دەق و دەقی
و شەکان، چونکە شارەزایانی زمان نمو دەزانن که هەندێ جار بۆ وەرگیرانی
و شەیه‌کی عەرەبی ڕەنگە پێویست بەداناکی دوو و شە ی کوردی هەبێ لە شوێنیدا،
بۆ نموێ بتوانی بەچاکی نمو پەيامە ی که دانەری کتێبه‌که دەیموی بگەیه‌رنی،
نەمە لەلایەك، لەلایەکی دیکمە ڕەنگە هەندێ جار هەندێ شت پێویست بـمـو
نەکا دووبارە بکریتمو هەولم داوه نەگەر لاشی نەبەم زۆر بە گوشاروی بیهێنم، بۆ
کردنە کوردی نایەتەکانیش پشتم بە (پوختە ی تەفسیری قورپان) بەستوو.

لە کۆتاییدا زۆر سوپاسی م. (سیروان کاکە أحمد) دەکەم بەرپررسی بەشی گەنجانی
نیستیوتی بانگخوازان، که هەمیشە بۆ نەم کارەو هەر کاریکی دیکە ی دینی و
دونیاییم پالپشتیکی بەهێزم بسوو، وە دوا ی وەرگیران و نامادە کردنیشی لەلایەن
بەندە، له‌گەڵ سەرقالی زۆریشی دووبارە زۆر بە وردی پێیدا چۆتمو، هەم لە ڕووی

وه رگپړانموه، هدم له پړووی تایپ کردنموه، خوای پهره‌ردگار به باشتړین شیوه
 پاداشتی بداتموهو دهست به تمه‌نیموه بگری. داواکارم له خوای به‌خشمرو به‌زه‌یی ندم کاره‌و هدر کاریکی دیکم تنها بونه‌و
 بی‌و، چاو له هه‌لمو کم‌و کوپه‌کاتم پی‌وشی‌و کاره‌کم لی‌ قبوون بکات و بی‌کاته
 تیشووی دواي مردنم...

قاسم

۲۰۱۶/۱۱/۵

همولیر

پیشه کی دانه ر

الحمد لله رب العالمين وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين، وعلى دعاة الحق، وقادة الخير يا احسان الى يوم الدين... وبعد.
 نه مه کتیبی پینجه مه له زنجیره کتیبه کانی قوتابخانه ی بانگخوازن: (مدرسه الدعاء)، له ژیر ناوو نیشانی سیفاته دەرروونیه کانی بانگخواز، (صفات الداعية النفسية).

پیشکشی ښووی ده کهم "برایان و خوشکانی بانگخواز" به لکو بیته گه یاندنی بانگموازی نیسلام، وه بیته هاندانیک له هه لگرتنی ټهو په یامه خوا ییو ټو هه موو دونیا، وه خوا له گهل پاریزکاران و چاکه کاراندایه.

رېڅو شکردن

خوشك و برای بانگخوآزا پاش نهوہی گهورهیی نهم بانگهوآزهت زانی بهسهر بانگهوآزه کانی دیکه، وه پاش نهوہی زانیت که نهم بانگهوآزه پتویسته رابگهیه نرئ له ژیانی نینسان، وه پاش نهوہی ریزو پیگهیی بانگخوآزت زانی لای خواو لای خه لک، نهمه وات لئ ده کات شتیکی دیکه به پتویستر نه زانی لهوہی که زانیاریت هه بی دربارهی شو بنچینه دهروونیانهی که پتویسته له کهسی بانگخوآزدا هه بن، بۆ پیگهیانندن و بنیاتنانی کهسی بانگخوآز، وه بۆ ناماده کردنی زانیان، بۆ نهوہی پتی وه سف بکری، وه خوئی به چاکترینی شو سیفاته دهروونیانه برازی نیتتهوه، بۆ نهوہی بانگخوآزی حق بی و خه لک لئی سوودمهند بن، وه خه لکی به رینماییه کانی کاریگر بن، وه به دهوری گهورهیی خوئی هه لسی که بریتیه له چاکسازی و گۆرانکاری، وه پژگار کردن و رینمویی خه لک و کۆمه لگا.

به لام نایا شو سیفه ته دهروونیانه چین که هه رکاتی بانگخوآزان خویان پی پازانده وه نهوه له گۆره پانه کانی بانگخوآزی و تیکۆشان و شهید بوون هه رگیز سل نابه نهوه تووشی بی تاقه تی و رهش بیی نابن!!!

وای ده بینم که شو بنچینه لهسهر چند بناغمیه ک ریک ده خریت:

نیمان

به دلتیاییهوه نهوه زانراوه که هدرکاتی نیمان به خوای تاکو تهنها چووه ناو دهر وونی نینسان، وه له گهل دلتا تیکهل بوو دلی نینسانی پی کرایهوه، نه مه یه کهم چه کیکه که کهسی بانگخواز خوی پی چه کدار ده کات بو بهر دنگار برونهوه و ململانی کردن له گهل قوناغه کانی ژیان به خوشی و ناخوشیه کانیوه، وه نه نیمانه یه کهم چه کیکه به کاری ده هینی بو سهرنگر گرتن له دژی فریوده ره کانی دنیا، جا چ نه گهر هاتوو بانگخواز له حالتی ژیر ده سته می دابوو، یا خود نازاد بوو، له هیرش بردندا بی، یا خود له بهر گری، له حالتی سهرکهوتن دابی یا له تاقیکردنهوه دابی، به بی بوونی چه کی نیمان هه موو چه که کانی دی پوچ و به تالان، وه هه موو خو ناماده کردنه کانی دیکه به تالان، وه هه موو زادو زه خیره کی دیکه پوچ و به تاله به بی بوونی نیمان.

* مه به ستمان له نیمان نهوه یه: بانگخواز له ناخی خویدا باوه ری وابی که نه جه له کان به دهستی خوان، وه نهوه ی تووشی ده بی له بهر نهوه نییه که هه له ی کردوو، وه نهوه ی هه له ی لی ده کات له بهر نهوه نییه تووشی بووه، وه نه گهر هه موو نوممت کۆ ببنهوه بو نهوه ی سوو دیک ی پی بگهیهن ناتوان سوودی پی بگهیهن تهنها مه گهر بهو شته ی که خوا بو ی نووسیوه، وه به پیچه وانهوه نه گهر هه موو کۆ ببنهوه بو نهوه ی زهره ریکی لی بدن ناتوان شو زهره ده ی پی بگهیهن تهنها بهو شته نه بی که خوا بو ی نووسیوه.

وه پیو یسته نیماندار هه می شه چاوی له سهر شو نایه ته موباره که بی که خوای په ره وردگار ده فره مو ی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا﴾ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ٥١ التوبة. واته: (نه ی موحه مه د صلی

الله عليه وسلم) بلای: هیچمان توش نابی بیجگه لهووی که خوا نووسیویه تی بۆمان، خوا پشتیوانی یتیمیه، وه پرواداران با تنها پشت به خوا بیهستی. وه هه موو به یانیان و یتواران نه مه بلتیهوه، به بیرى خۆی بێنیتیهوه که خواى گهوره ده فهرموئ: ﴿... فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۲۱) الاعراف. نجا کاتیک ماوهی مردن یان سزا که یان هات ساتیک دوا ناکهون، وه پیتیش ناخرتن.

بهو باوه ره، وه بهم ههسته، نیماندار پزگاری ده بی له ترسو بیم و بی جورته تی، وه خۆی ده پازینیتیهوه به صبر گرتن و نازایه تی و دهست پیتشخه ری، له قولای دلیه وه هاوار ده کات وه ک نمو هاوار کردنه ی پیتشهوا عه لی خوا لیتی پازی بی کاتی که سه نگه ری له دوژمنانی ده گرت ده یگوت:

أَيُّ يَوْمِي مِنَ الْمَوْتِ أَفْرَ ... يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ أَمْ يَوْمٌ قُدِرَ
يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ لَا أَرْهَبُهُ ... وَمَنْ الْمَقْدُورُ لَا يَنْجُو الْحَذَرُ

چ پۆژنیکه له مردن هه لیم؟ نمو پۆژه ی قه ده ره نه بووه، یا خود قه ده ره بهوه، نه گه ره قه ده ره نه بووی (بهرم) هه لئایه م، خو نه گه ره قه ده ره یش (قه ده ره ی خوا نوسیبیتی بهرم) نمو ووریا بوون و ناگا له خو بوون پزگارم ناکات (له مردن).

• ههروه ها مه به ستمان له یمان نهو یه: نیماندار له ناخی دلیه وه باوه ری وایی که پزقو پۆزیه کان هه مووی به دهست خوان، وه هه شتی که خوا بیهوی پیتی بدا کهس ناتوانی نمو شته ی لی قه ده غه بکات، وه هه شتیکی خوا لیتی به گرتیه وه له توانای کهس نییه نمو شته ی پی به خشی، وه نهو ی به ته قه دیر کراوه که ده بی بیجوی هه ره ده یجوی، وه هیچ نه فسیک نامری تاوه کو نمو پزقو پۆزی و نه جه له ی بۆ دیاری کراوه وه ری نه گری و به سه ری نه با، وه پتیه سه له سه ره نیماندار که

چاوه کانی له سر شو نایه ته موباره که بئی که ده فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾. الإسراء، واته: بهراستی پهروه ردگارت رزق و پژوی فراوان ده کات بۆ هر که سی بیسوی، تهنگی ده کات له سر هر که سی بیسوی، بهراستی شو همیشمو ناگاو بینایه به بنده کانی، وه شهو و پژ شو نایه ته بلیتسه که ده فرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفُكُ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾. الملك، واته: نایا شهو کینه شو که سی که پژیتان ده دات نه گهر خوا پژوی خویتان لی بگریتهوه، به لکو (به ناره زوو) دریو یاندا به سرکیشی و دور که وتنهوه له (پتی راست)، بهم باوه رهو بهم هسته نیماندار نازاد ده بی له زیاده سوور بونی له به دست هینانی دنیا، وه له زور خویچرینهوی بۆ داوا کردنی دنیا، وه هروه ها پژگاری ده بی له قرچوکی و په زلی دهر وونی و له به خیلی، به پیچمو انموه شو نیمانه وای لی ده کات خوی برازینیتسه به سه خاوه و به خشین و پیشخستنی براکی به سر خوی، به لکو سه عاده تی خوی له بوونی قناعه و برژیو ده بینیتسه به پیتی پیوست، نه گهر نه فی نینسان قناعه تی بۆ دروست بوو شو کات به کم پازی ده بی، وه شتیکی سه هلو ناسان به شی ده کات، په جمه تی خوا له پیشمو شافیعی بی که ده لی:

النفس تجزع أن تكون فقيرة والفقر خير من غنى يطفئها

وغنى النفوس هو الكفاف فإن أبت فجميع ما في الأرض لا يكفيها

واته: نه فس ده ترسی لهوی هه ژار بی، وه هه ژاری باشته له دهوله مه ندیه که به رهو له خویایی بوونت به ری، دهوله مه ندی نه فس لهوه دایه ده ست هه لگری، نه گهر وای نه کرد، نهوا هه رچی له زهوی هه یه پیتی بدری به شی نا کاو نالی با بهس بی.

* وه هدر و هها مه به ستمان له نیمان نه ویه: که نیماندار به هه موو هست و شعوری با وړې وایی که خوی کار به جی له گه لای دایه، ده بیینی ده بیستی، وه زانایه به نه پنی و ناشکرای، وه زانارو شاره زایه به و چا واندی که به خیانه ته و ده وړان و، وه بهو شتانی له دلدا شارد را ونه و.

وه پتوسته له سر نیماندار چا وړی له سر نهو نایه ته بی که خوا سبحانه و تعالی ده فرموی: ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنٍ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۚ ﴾ المجادلة.

واته: چپه هیچ سی که سیک نیه که خوا چواره میان نه بی، وه چپه هیچ پینج که سیک نیه که نهو شهه میان نه بیت، وه نه که متر له و ژماره نه زوړ تر نیه مه گهر خویان له گه لایه به (زانای و ناگاداری) له هر جینگایه کدا بن.

وه به میانان و نیواران نهو نایه ته دوو باره بکاته ووهو بلی: ﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ الانعام. واته: وه کیلی هه موو نه پنیه کان لای خویه، کهس نایانزان بیجگه نهو (خوا) وه خوا ده زانی چی له و شکانی و ده زیادا هیه، وه هدر گه لایه که بکویته خواره ووه خوا پنی ده زانی، وه هدر دانه و پلیمه که له تاریکیه کانی زه ویدا بی، وه هدر ترو و شکیک هه بیت هدر هه موویان له کتبی پاریزراو (لوح المحفوظ) دان.

نیماندار بهم با وړ و بهم هسته له گرتی نه فسو شاره زو وړزگاری ده بی، وه له فیل و تله که شیتان و نه فسی فرمانکهر به خراپه وړزگاری ده بی، وه له فیتنه ی مال و نافرته وړزگاری ده بی، وه ده وړز ته ووه به هست کردن به چا و دیری خوا

به سهریه وه، وه به نیازیاکی بۆی، وه به پشت به ستو داوای یارمه تی کردن لیتی، وه نمو جزره نیمانه ده بیته پالنه ریک بۆی که بهو په ری دلتیایی و به هه ند وهر گرتنو ریکو پینکی کرده وه کانی نه بجام بدات.

به لکو وای لیدی "کاتی له نیو خه لکدا ده پروات" که سیکی داد گهره، چاکه کاره، پاریز کاره، وه ریحانیکی بۆن خوشه، له نیو کۆمه لگادا له دووره وه بۆنی خوشی ده که نو به په بجه ناماژی بۆ ده که ن.

ده بیته که سیک که نمو پارچه شیعره له خۆیدا بهرجهسته ده کات که ده لئی:

إِذَا مَا خَلَوْتُ، الدَّهْرَ، يَوْمًا، فَلَا تَقْلُ خَلَوْتُ وَلَكِنْ قُلْ عَلَيَّ رَقِيبُ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ يَغْفِلُ مَا مَضَى وَلَا أَنْ مَا يَغْفَى عَلَيْهِ يَغِيبُ

واته: نه گهر رۆژتیک ته نیا که وتی نه لیتی: ته نیام، به لکو بلی چاودیریک به سهرمه وهیه، وا گومان مه به خوا بی ناگایه له وهی پابردووه و پروی داوه، هیچ شتیکی شاراهه لای نمو په نهان نیه.

پتویسته بانگخواز بهو مانا نیمانیانه خۆی پی بگه یه نی، وه بهو مانا نیمانیانه رووبه پروی ململانیکانی ژبان بیته وه.

نیاز پاکیی (الإخلاص)

له راستیدا نیاز پاکیی هیتیکی یمانییه، وه ململانییه کی نهفسیه، "پاش بهردان و پراکیشان" خاوه نه کهی پال پتوه دهنی که خوی دامالینی له هه موو بهرژوهه نندیه کی تاکه کهسی، وه خوی دهرییتی له نیو مه بهسته تاکه کهسیه کان، مه بهستی له کارو کردهوه نه غامدان ته نه زاتی خوا بی، بی شهوی له پال نه غامدانی نه م کردهوانه چاوه پروانی سوپاس و پاداشت دانمویه که بی له غمیری خوا.

وه نه گهر کهسی نیاز پاک بهردهوام بی له سهر نه م حاله له تینکوشان و سهریکموی به سهر وه سهوه کانی شهیتان و نهفسی فرمانکهر به خراپه، نهوکاته نیاز پاکیی له هه موو کردهوه کانی ده بیته رهوشتیک و عاده تیک، به لکو وای لیدی بی هیچ ماندوووون و فشاریک هه رچی کردهویه که نه غامی ده دات به ته نه بۆ خوی نه غام ددها بهو پهری نیاز پاکیهوه، (واته: عادهت و دهقی پتوه ده گری).

وه ههر نهو مانایه بۆ نیاز پاکیی مه بهسته له م نایه ته موباره کانی خوارهوه:

- ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ٥٥﴾ ^{٥٥} البینة.

واته: (له گهژ نهوه شدا) که فرمانیان پی نه درابوو مه گهر بهوی که پهرستشی خوا بکهن، به دلسۆزی و ملکه چیی، خزیان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ریکی خوارو خییج، وه نویتز بکهن و زه کات بدن، وه نه مهیه نایینی راست.

- ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ٥٦﴾ ^{٥٦} الکهف.

واته: جا ههر کهس به ته مایه به خزمهت پهروه ردگاری بگات (له قیامه تدا) نهوه با کردهوهی چاک بکات، وه له پهرستنی پهروه ردگاریدا کهس نه کات به هاویه شی.

- ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْدٍ مَّسْكِيْنًا وَيَتَمَنَّاوْا سِيْرًا ۝۸۰ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاً وَلَا شُكْرًا ۝۸۱﴾ الإنسان.

واته: وه خواردن به همتیوان وه ژارانو دیلان (بهند کراوان) دده دن با همزیشیان لی بی، (ده لئین) نیمه به راستی خواردنتان دده ینیی همر له بهر خوا، چاره پروانی ناکه ین له نیوه نه پاداشتو نه سویاس.

* وه همر نمو نیازپاکییه مه بهسته لهو فرمایشته دا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرموی: { اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَ اِنَّمَا لِكُلِّ اَمْرِئٍ مَّا تَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ اِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبُهَا اَوْ اِلَىٰ اِمْرَاةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ اِلَىٰ مَا هَاجَرَ اِلَيْهِ } رواه احمد برقم (۱۶۸)، والبخاري برقم (۱)، ومسلم برقم (۱۹۰۷).

هروه ها پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرموی: { اِنَّ اللّٰهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ اِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتَغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ } أخرجه النسائي برقم (۳۱۴۰) والطبراني برقم (۷۶۲۸) قال الحافظ في الفتح (۲۸/۶): إسناده جيد.

واته: خوا کارو کرده وه یه که وه رناگری، مه گهر بو نمو به نیازپاکیی نه نجام درایی، وه له پیئاوی نمو (خوا) نه نجام درایی.

وه کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موعاذ رضي الله عنه ده نییری بو یه من، موعاذ ده لئ: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناموزگاریم بکه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی ده فرموی: { اَخْلِصْ دِيْنَكَ يَكْفِيْكَ الْقَلِيْلُ مِنَ الْعَمَلِ } أخرجه والحاكم برقم (۷۸۴۴).

واته: له دینداریدا نیازپاکیه، نه نجامدانی کرده وه یه کی کم بهسته، (واته: نه گهر کرده وه کانت به ته نه ها بو خوا نه نجامدا نه وه نه گهر که میش بن بهسته).

به لّام حهقیقه تی کرده و به ک به نیاز پاکیه وه چیه؟!

هر کرده و به ک به نده نه نجامی دده له ژیانیدا، لای خوا وهرناگیری، وه بوی توّمار

ناکری له ترازوی چاکه کانی مه گهر نمو دوو مهرجهی تیدابی:

یه کهم: شرع دانی پیدانابی و (موافق)ی شریعت بی.

دووه: به تنهها بۆ خوا نه نجام درابی.

نه گهر کرده وه موافقی شریعت بی، به لّام به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام نه درابی

وهرناگیری، وه نه گهر به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام درابی به لّام موافقی شریعت

نه بی، دیسان وهرناگیری، که واته: کرده وه وهرناگیری لای خوا مه گهر بۆ خوا نه نجام

درابی بهو پهری نیاز پاکیه وه، وه موافقی شریعتیش بی.

نمو واتایه بۆ وهرگیرانی کرده وه لای خوای بهرزو مه زن زانایانی پیشی پرونیان

کردۆته وه، وه به قوتایه کانیان راگه یانده، وه نموه دواي نموه جیلی مسولمانانان

لی ناگادار کردۆته وه، بۆ نه وهی هر جیلێک پهروه ده بی له سه ره شوێنکه وهی

ته وای شریعت و راستگویی و نیازپاکی له نه نجامدانی کرده وه کانیدا.

* براو خوشکی بانگخواز گوئ لهو گفت و گوێه بگه له گهل په کی له

زانایانی پښین:

پرسیار له (فضیل بن عیاض) کرا ده رباره ی مانای چاکترین کرده وه له م

فه رمایشته ی خوای په روه ردگار که ده فه رموی: ﴿لَیْلُوکُمْ اَنْ تَکْرَ اَحْسَنُ

عَمَلًا﴾ المملک، گوئی: مه بهست له (أَحْسَنُ عَمَلًا) چاکترین کرده وه بریتیه لهو

کرده وهی بهو پهری نیازپاکی و موافقی شریعت وه نه نجام ده درئ.

وه فرموی: نیخلاص نهویه بۆ خوا نهغام درابی، وه (الصواب) نهویه شهریهعت دانی پیدانابی و به گویرهی شهریهعتی خوا بی^(۱).

وه بانگخواز زۆر له پیشتره له کهسانی دیکه بزانی کردهوی باش و وه رگیرو لای خوا کامیه.

براو خوشکی بانگخواز! نهویه له سمرت پتیرسته بهر له هه موو شتیکی دیکه نهویه سهیری نهو کرده وانه بکهی که نهغامیان ددهی: نایا به گویرهی شهریهعتی خوایه، دهچیتته نهو چوار چپوهیهی که خوای پهروه ردار بۆ بهنده کانی کیشاویهتی؟ وه نایا به نیازو مه بهستیکی پاک تنها بۆ خوای بهرزو مه زن نهغامت داو؟ نایا له پال نهغامدانی نهو کرده ویهت چاوه روهانی هیچ سوپاس و ستایشیک نه بووی له لایهن که سییکهوه؟ نه گهر بهم شپوهیه نهغامیان ددهی نهوه داوا له خوای پهروه ردار بکه راگیراوت بکات، وه له ههولدان بهرده وامبه بۆ زیاترو زیاتر، وه پله پله سه رکهوه بهرو کامل بوون، بهلام نه گهر به پیچه وانهت نهغام داوه نهوه بگه رپوه لای خوا، نیهت و مه بهستت راست بکهوه، وه نیخلاص و نیاز پاکیت بۆ خوا بهملینه، وه به هه موو توانایه کیشت ههولبده نهوانهی نهغامی ددهی به گویرهی شهریهعتی خوا بی، نهک کرده وانییک بن شهریهعتی خوا فرمانی پی نه کرد بی.

بانگخووانی نیاز پاک بهچی ده ناسرینهوه؟

که میک بهر له نیستا باسی نهوه مان کرد که هیچ کرده ویهک وه رناگیری لای خوای بالادهست مه گهر به نیازیکی پاک بۆ خواو به گویرهی شهریهعت نهغام درابی، به

(۱) نهه به سه رهاته له کتییی (معتضرة تكوين الشخصية الإنسانية) وه رگیراوه.

پشت به ست به مه بز وهر گیرانی کرده ده کان لای خوا پیوسته له سر بانگخواران درک بهم راستیانه ی خواره ده بکه ن:

(۱) - مه به ستیان له بانگخواره کیهان ته نها خوا بی.

(۲) - هموو هه لسانو دانیشتو کرده دهو سلوکیکی کومه لایه تیان به گویره ی شهریه تی خوا بی.

(۳) - بهرده وام لی پیچینه مه له خو یان بکه ن، وه به شیوه یه کی بهرده وام پرسیار له خو یان بکه ن مه به ستیان چیه له راگه یاندنی ثم بانگه وازه؟ وه مه به ستیان چیه له بانگ کردنی خه لک؟

(۴) - سهیری کرده ده کان یان بکه ن نایا وه نمو قسانه وایه که ده یکه ن، یا خود وه نمو حالیه که تییدان؟

(۵) - وریابن له فیل و تله که ی شهیتان و سهو سه ی نه فس و هه و او شاره زوو، وه وریاو ناگادار بن له فیتنه ی به خو سر سام بوون و پی هه لخلیسکان به هزی رووپامایی (ریاء) وه.

به بز چوونی من بانگخواران نه گهر ده رک بهو حقیقه تانه بکه ن، وه خو یان بهو وه سفانه ی سهروه برازیتنمه، نموه راستگۆن له گرته بهری ریگای نیخلاص، وه به نیخلاصه و ری ده کهن له ریگای بانگه واز، وه خوای کار به جیش نه وکاته چاکسازی له نینسانه کان ده هیئتیه دی له سر دهستی نه وان، وه گه لو میلله تانیان پی هیدایه ت ده دات، به لکو خه لکی پییان کاریگهر ده بن، وه وه لامی بانگه وازه کان یان ده ده نه وه، وه به هه لساژارنو شازادی خو یان ریتمیری خوای پهروه ردگار وهر ده گرن بهو په ری ملکه چیه وه.

براو خوشکی بانگخواز!

بو ئه وهی شوینه واری نیاز پاکیت بو دهر بکه وی له بانگه وازی کردن بو لای خوا، وه بو ئه وهی شوینه واری کهسانی نیاز پاکت بو دهر که وی له کاریگه رییان به سهر خه لکی، گوینگره له م به سهر هاته بو ت دهر ده که وی نیاز پاکي چ کاریگه ریه کی هه یه، وه به پنجه وانه وه هه و او ئاره زووش چ به ئینسان ده کات؟

یه کی له عابیده کانی ئۆمه تانی پشتر زه مه نیکي زۆر خه ریکي خوا په رستی بو، کۆمه ئی خه لک هاتنه لای پیاان گوت: له فلان شوین قومیک همن دارنیک ده په رستن له جیاتی خوا، به بیستنی ئه مه زۆر توپه بو، ته و ره که ی هاویشته سهر ملی بو ئه وهی داره که به ریتته وه، نیبلیس له سهر شیوه ی پیاوئکی پیر هاته سهر رینگه که ی پئی گوت: بو کوی ده چی په جمه تی خوات لیبی؟
گوتی: ده مه وی ئه و داره به رمه وه.

نیبلیس گوتی: تو چ کاریکت به م داره یه، وازت له خوا په رستیه که ت هیناوه و خۆت سه رقان کردوه به غهیری په رستنی خوا!
گوتی: نه مه ش به شیکه له خوا په رستییه که م.
نیبلیس گوتی: من نا هیلم ئه و داره به ریتته وه.

بوو به شه ریان زۆری نه خایاند کابرای عابید نیبلیسی به زه وی داداو له سهر سنگی دانیش.

نیبلیس پئی گوت: وازم لیبینه و به رمده با هه ندی قسه بکهین، نه ویش هه لسا یه وه.

نیبلیس گوتی: نهی کابرا خوا نه مهی له سر تۆ پتیرست نه کردوه خو تۆ نه داره ناپه رستی، چ په یوه ندیت به خه لکی دیکه هیه ده په رستی یان نا، خوای په روه ردگار پیغه مبه رانی هیه له هه موو به شه کانی نه د زه ویده، نه گهر بیو استبا بۆی ده ناردنو و فرمائی پی ده کردن بی پر نه وه!!

کابرای عابید گوتی: هه رده بی بی پر مه وه.

دوو باره شه لهن یوانیان سمری هه لدا یه وه، کهوتنه ږاکیش ږاکیشی په کدی، بۆ جاری دوو هم کابرای عابید توانی زال بی، له سر سنگی دانیش، کاتی نیبلیس بی توانایی خوی بینی ږنگی دیکه ی گرتنه بهر، زانی که نه و عابیده هه تا بهم نیخلاصه وه کاره کانی بکات هیچ هیزیک له سر زه وی ناتوانی به سه ریدا زال بی، بۆیه په نای بۆ نه و بهر د نیه و مه بهستی کابرای عابید بگۆږی، شتیکی تووش بکاو نیازو مه بهسته که ی بگۆږی بۆ غهیری خواو پاداشتی خوا.

گوتی: بۆ نایه ی له سر شتیکی پتیک بیتن که سوودی زوری بۆت هیه؟

کابرای عابید گوتی: نه و شته چییه؟

نیبلیس گوتی: تۆ به رنده تا پیت بلیم، نه ویش به ریدا.

نیبلیس گوتی: تۆ پیاوړیکی کهم ده رانه تی هیچ شتیکی وات نییه، سووی به بارگرانی به سر خه لکی و نه وانه ده تیره نن، وه له وانه یه تووش هه ز بکه ی فه زلو چاکه ت هه بی به سر براده رانت، وه هه ز ده که ی یارمه تی دراوسینکانت بده ی، وه برسیه کان تیر بکه ی وه بیتناز بی له خه لکی؟

کابرای عابید گوتی: به لئی!!

نیبلیس گوتی: واز له م کاره بیتنه، له سر من بی هه موو شه ویک دوو دینار له ژیر سهرت داده نیم، به یانیا که هه لاسای هه لیگروه بۆ خوت و خیزانت سوودی لی

کابرای عایید بۆی چوو بۆ ئەوێ وەکو جاری یەکم بەزەویدا بدات، بەلام چى بەسەرھات؟ ئیبلیس گرتى و بە زەویدادا وەك چۆلەكە كەوتە ژێر پێیەكانى ئیبلیس، ئیبلیس لەسەر سنگى دانىشت، پێى گوت: واز لەم كارە دەهێنى یان سەرت بێرم؟

کا برای عابید سهیری کرد هیزی نیه خۆی پزگار بکا، گوتی: سه رکهوتی به سه رمدا، هه وائم پی بده چۆن جاری یه کهم من توانیم سه رکه و م به سه رتدا، که چی تۆ نه مجاره سه رکه و تیت به سه رمدا؟

نیبلیس پی گوت: چونکه تۆ جاری یه کهم توو په بوونه کهت له بهر خوا بوو، نیه و مه به ستت ناخیرهت بوو، به هیزی خوا سه رکه و تیت به سه رمدا، به لام شه و جاره یان تو په بوونه کهت بۆ پاره و بۆ نه فسی خۆت بوو توانیم به سه رتدا زال بم^(۲).

هه ره به هۆی نیخلاصه وه کاریگه ری به ده ست دیت، ریت به ده ست دیت، متمان به ده ست دیت، با که سی بانگخواز خۆی به نیخلاص پرازی نیته وه، وه دوور بکه ویتته له و شوئانه ی پی تیدا هه لده خلیسکی و تووشی ده رچوون ده بی.

وریابه له فیتلی شه یتان، وه ریای نادیارو شاراه، وه په ته کانی ئاره زوو، وه وه سه سه ی نه فسی فه رمانکه ره خراپه، نه گه ره ده ته وئ نه م بانگه وازه بلا و بیتته وه، وه عیززهت و شانازی بۆ نیسلام بکه ریتته وه، وه کیانیك بۆ نه م ئه مته ته دروست بی، نه و کاته نیمانداران دلخۆش ده بن به سه رکه و تنی خوا.

(۲) له کتیبی (من صفات الداعیه) ی محمد الصباغ وه رگه واره. ص

۴۵، شه ویش له کتیبی (الاحیاء) ی خواستۆته وه.

جورنەت

له پاستیدا جورنەت نمو هیزه دەرروونیه چاکهیه که بانگخوازی نیماندار به هۆی نیمانی پتهوی به خوای تاکو بێ هاوتا، وه به هۆی نمو حهقهی که دهست لهملانی بووه، وه به هۆی نمو ژیانه نهپراوهی دواى مردن که یه‌قینی بۆ دروست بووه دهرباره‌ی، وه به هۆی نمو قه‌ده‌ره‌ی که ته‌سلیمی بسووه، وه به هۆی نمو به‌رپرسیاریتییه‌ی که هه‌ستی پێ ده‌کات، وه به هۆی نمو په‌روه‌ده نی‌سلامیه‌ی که پیتی گوشت کراوه، بۆی فه‌راهم ده‌بێ و به‌ده‌ستی دینی.

وه نیماندار به قه‌د نیمانی نمو خوایه‌ی که هه‌رگیز ژێر ناکه‌وی، وه به قه‌د نیمانی نمو حه‌قه‌ی که هه‌رگیز سه‌رشۆر نابێ، وه به قه‌د نیمانی نمو قه‌ده‌ره‌ی که هه‌رگیز ناگۆرێ، وه به قه‌د نیمانی نمو به‌رپرسیاریتییه‌ی که له‌سه‌ریه‌تی، به‌گۆیره‌ی پته‌وی نیمانی به‌مانه هه‌مووی جورنەت و نازایه‌تی و چاونه‌ترسی بۆ په‌میداده‌بێ، وه زیاتر ده‌توانێ بانگه‌وازی بۆ وشه‌ی حق بکاو له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسێ.

* لی‌ره‌وه‌یه‌ فه‌زلی بوونی جورنەت له‌سه‌ر حق له‌ گه‌وره‌ترین جیهاده‌کانه: وه‌ك پینغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموێ: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٣٤٤)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٤٠١١). واته: باشترین جیهاد گوته‌ی وشه‌ی حه‌قه به‌رانبه‌ر ده‌سه‌لاتدارێکی سته‌مکار و لادەر.

* نا لی‌ره‌وه‌ گه‌وره‌ی شه‌هیدان (حه‌مه‌زی کوری عبده‌المطلب)ه، وه که‌سی‌کی‌ش له‌ پیناو‌ی ووشه‌ی حه‌قدا شه‌هید ده‌بێ له‌ پیزی حه‌مه‌زیه‌ خوا لێی پازی بێ، نمو‌ه‌تا پینغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰه عَلَیْهِ وَسَلَّم ده‌فه‌رموێ: {سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ. فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ. فَفَعَّلَهُ}، أَخْرَجَهُ

الحاکم برقم: (۴۸۸۴) وقال: صحيح الإسناد، والطبراني برقم: (۴۰۷۹)، وصححه الألباني في (صحيح الجامع) برقم: (۳۶۷۵)، و "الصحيحة" برقم: (۳۷۴).
 واته: سردارو گمورهی شهیدا (همزه‌ی کوری عبدالمطلب)، وه پیاویکه له‌به‌دهم پیتشه‌وایه‌کی ستم‌کاردا هه‌لده‌ستیتموه‌و فرمان و قه‌ده‌غهی خوی پی‌زاده‌گه‌یه‌نی نه‌ویش ده‌یکوژی.

* به هه‌مان شیوه ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پهیانی له هاره‌لان وه‌رگرت که هه‌میشه حق بیژین له هه‌ر شوینیک‌داین، وه‌ک هاتوه له عوباده‌ی کوری صامت ده‌تی: {بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمُنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا تُنَازَعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ إِنَّمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّائِمَةً} رواه مسلم برقم: (۱۰۷۹).

واته: به‌یعه‌تماندا به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سه‌ر گوینگرتن و گوین‌ایه‌تی، له کاتی خوژی و ناخوژیدا، وه له‌کاتی چوست و چالاکی و بی‌هیزیدا، وه هه‌رده‌م نه‌و به‌سه‌ر خۆماندا هه‌لبیژین، وه کیشمو مشت و مړ له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دا نه‌که‌ین که له‌سه‌رمانی ده‌کاته فرمان‌یه‌وا، وه حق بیژین له هه‌موو شوینیک‌دا، وه له‌ه گوتنی حه‌قیشدا له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسین.

* هه‌ر ده‌باره‌ی جورته‌ت و چاونه‌ترسی که‌سی بانگخواز، نه‌مه‌تا خوی ته‌عالا ستایشی نه‌و که‌سانه ده‌کات که په‌یامه‌که‌ی خوا ده‌گه‌یه‌ن و وه هه‌ر له‌و ده‌ترسن و له‌غه‌یری نه‌و ناترسن، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسَلَتِ اللَّهُ وَيَخْشَوْنَ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ الأحزاب.

واته: کهسانی که په پامه کهی خوا راده گمیه نن وه له (خوا) د ترسنو بیجگه له خوا له هیچ کسی دیکه ناترسن خوا بهسه به چاودیر.
 وه میووی بانگخوازو بانگخوازان پرن لهو کهسانه ی که حق بیژ بوون و له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

چند نمونه په کی زیندووی نهو پیاوانه ی که حق بیژ بوون و له بهر خوا له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

به لکو بانگخواوانان بهو غوونانه کاریگر بنو، دست به چاکترینی هلویتسه کانیان بگرین:

۱- له هلویتسه کانی (عیززی کوپی عه بدوسه لام): جاریکیان له دانیشنیکدا که پر بوون له پیاوانی دهولت به سولتانی میصی (نجم الدین ایوب) ی گوت: نهی نهیبوب! چ وهلامی خوا ددهیهوی له پژوی دواپی نه گهر پرسپارت لی بکات: نایا مولکی میسریم به تو نه دا کهچی تو مشرویت تیدا هلال کردو رینگهت دا کپین و فروشتنی پی بکری؟

سولتان گوتی: نایا نه مه ی تو دهیلنی پرووی داوه؟

گوتی: بهلنی، فلانه شوین کپین و فروشتنی مشروبی لی دهکری، وه خراپه کاری لی دهکری، توش له خوشی نیعمه ته کاندی نهو مه مله کهته پال کموتی!!

سولتان گوتی: نه مه من نه مکردوه، نهوی تو دهیلنی نهو کاته به که باوکم لهسر حوکم بوو!

عیزز گوتی: واته تو لهو کهسانه ی که دهلین: ﴿...إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف، واته: بهراستی نیمه باوو باپیرانی خومان

له سهر ناینیک بینوه وه بهراستی ئیمه له سهر ناینی ئهوان دهوژین، نه مهش وای له سولتان کرد ئه شوینه قهدهغه بکاو دایبخت^(۳).

ب- (ئه بو موسلیمی خهلانی) کاتی دهچوه لای موعاویه، پتی دهگوت: سلای خوات لیبی نهی به کری گیراو، نهوانی دهوری ههلان ددها به نهی موسلیم بلین: بلی: سلای خوات لیبی نهی نه میر، بهلام نه بو موسلیم ئه م داوایهی رته ده کرده، پاشان پرووی له موعاویه ده کردو دهیگوت: (تو به کری گیرای بو نه م ئومهته، پهروهردگارت به کرتی گرتووی بو چاودیری نهوان)^(۴).

ج- کاتی (عبدالرحمن ناصر) بهو په ری داهینانهوه شاری زهرانی له ولاتی نهنده لوس بونیاد نا، نهوهنده پاره ی لیدا که له ژماره نه دههات، نهو پاره زورهو جوانکاریه له درووست کردنی نهو شاره له هه موو شوئینیک دهنگی دایهوه، وه ههواله که گهیشته (منذر بن سعید) به بیستنی ههوالی به فیروانی مالو مولکی گهل زور تووره بوو، به ناماده بوونی ناصر له بهر ده م خهلکدا چوه سهر مینهه ری مزگهوت، رووب لومهو سهرکونهی کرده ناصر، پتی گوت: (پیم وانیه شهیتان خوا خه جاله تی بکات گهیشته ناستی تو، وه ئهو ئیمکانیه ته یی نه دراوه که به تو دراوه، کهچی خوا هاویشته ریزی کافران!!).

(عبدالرحمن ناصر) گرژ بوو له کاتی بیستنی قسه کانی (منذر بن سعید)، به کسه ر قسه کانی پی پری و گوتی: سهیر بکه تو ده زانی چی ده لئی؟ چۆن خوای گهوره

(۳) له کتیبی (تربیه الاولاد فی الإسلام) ی دانهر وه رگیراوه ص ۳۷۸.

(۴) له کتیبی (تربیه الاولاد فی الإسلام) ی دانهر وه رگیراوه ص ۳۷۸.

ده غاته پښکې کافران؟ (منذر بن سعید) گوتی: بای، نه دی نهوه نیه خوا
 ده فرموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِيُثْوِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ الزخرف، واته: خو
 نه گمر له بهر نهوه نه بوایه که خه لکی بن به نومه تی بیتاوه و امان ده کرد
 هه رکس بی باوه پ بوایه به خوی میهره بان سه قی خانوه کانیان له زیو بوایه،
 هه روه ها پله کان که پییدا سمرده کمون (بومان ده کردن به زیو)، خلیفه پروی
 خو و هر گتپا و فرمیسه که کانی به ریشیدا هاتنه خواره وه له ترسی خوی پاک و
 بیتگمر، پاشان پروی کرده قازی (منذر بن سعید) و پتی گوت: (خوی گه وره
 پاداشت بداتمه له جیاتی مسولمانان و دینه که ی، خوا نمونده زور بکات، سویند
 به خوا نهوه ی تو گوت حق بو) له دانیشتنه که هه لساو داوای لیخو شیبونی له
 خوا کرد، فرمانی کرد قوبه که هه لپوه شیننه وه له خوژ دروستی بکه^(۵).

د- نه بو حامیدی غه زالی له (احیاء) ه که ی خو ی نم به سه رهاته ده گپرتنه وه: له
 نه صمه عیموه ده لی: (عطاء بن ابي رباح) ده چپته لای (عبدالمک بن مروان) نهو
 کاته ی که خلیفه بو، له وهرزی حه جدا، (عبدالمک) له سمر رایه خه که ی خو ی
 له گهل ده ست و پیونه ده کانی دانیشتبو، کاتی چاری به (عطاء) کموت له بهری
 هه لساپوه، له گه لی دانیش، پتی گوت: نه ی باوکی موحه مده! چ پیداو یسته کت
 هه به؟

(عطاء) گوتی: نه ی نه میری نیمانداران له خوا بترسه له مالی خواو له حه ره می
 پیغه مبهری خوا، له خوا بترسه ده رباری نه وه کانی موهاجیرین و نه نصار، تو به

(۵) له کتبی (إلى ورثة الأنبياء) ی دانر ص ۴۵، ۴۴.

هۆی نهوانهوه لیره دانیشتروی، تۆ بمرپر سیاری له کاروباری مسولمانان، له خوا بترسه دهربارهی نمو کهسانهی لهدهرگای تۆدا وهستان، بی ناگا مهبه لییان، دهرگای خۆتیان لهسهر دانهخهی!!

(عبدالمملک) گوتی: باشه وا دهکم، پاشان (عطاء) ههلسا بۆ نموهی برپوا، (عبدالمملک) دهستی گرت و پیتی گوت: تۆ نموهی داوات کرد بۆ غهیری خۆت بسو هه مووی جیهه جی دهکین، بۆ خۆت چیت پیویسته بۆت بکهین؟

(عطاء) گوتی: من هیچ پیویستهکم به درووستکراوه کانی خوا نیه، پاشان رۆیشت.

نموهی لهسهر بانگخوازان بهریتیه لهموهی چاو له پێشینیه چاکهکان بکهن له جورنهت و نازایهتیان، بهلکو خهلکی بهرهو بهدهستهتێنانی بهرژهوهندییه دینی و دنیاویه کانیان بچن و خراپه کاریهکان له خۆیان دوور خهنهوه، وه دهبی بانگخوازان کارلێک لهگهڵ کۆمهڵگا کانی خۆیان بکهن بۆ راگهیاندنی وشهی حق، بی نموهی له لۆمهی لۆمه کاران بترسن، بهلکو بانگخوازان بهم سیفهتهیان بینه دایه مۆی گۆرانکاری بهدهوری سههرهکی خۆیان ههلسن له چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمهڵگا، خوای کاریه جی له دنیا دا خێرو چاکهیان دێنێته ری، وه له قیامهتدا پاداشتی زۆریان بۆ ههڵدهگرێ، وه بۆ نموهی لهسهر دهستی نهوان عیززهت بۆ نیسلاو شکۆ بۆ مسولمانان بگهرپێنهوه، وه وهدهت بۆ مسولمانان بگهرپێنهوه، وه مهشخهلی حاکمیهت پێنهوه دهست شهریعهتی خوای تاكو پاك، نه مهش بۆ خوا کاریکی قورس نیه هیچ شتیك خوا دهستوستان ناکات.

پیویسته لهسهر بانگخواز جیاوازی بکات له نیوان جورنهت و رق ههلسان جورنهت شتیکیو رق ههلسان شتیکی دیکهیه:

* جورته نهو هیه: حق بیژ بی، بژ گوتنی حه قیش حیساب بژ هیچ که سیک نه که ی نه گهر له سهریشی توشی میخنه و نیش و نازاری، نه مهش نایسته ږیگر له بهر دم که سی بانگخواز له گهل جورته که شیدا نهرم و نیان و دانا بی له گهل نهو که سانه ی که ناموژگاریان ده کات.

به لکو بنچینه و بناغه له بانگکردنی که سی بانگ کراو و ناموژگاری کردنی که سی ناموژگاری کراو نهرم و نیانی و بهزه بی و حیکمهت و ناموژگاری جوانه، وه خوی کار به جی ده فهرمو ی: ﴿ اَدْعُ اِلٰی سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ ... ﴾ ۱۸۵. ﴿ النحل.﴾

واته: (خه لکی) بانگ بکه بژ ږیازی پهروه ردگارت به لیژانیسی و دانایی و ناموژگاری چاک و شیرین وه له گهل یان بدوی (موجاده له بکه) به چاکترین شیوه. * به لآم رق نه ستور بوون نهو هیه له گهل نهو که سی که بانگی ده که ی بژ نیصلا ح به ووشکی و دل په قی و توندیسه وه له گهل ی ده ست پی بکه ی، نه م ده ستپیکه خراپهش لای که سی بانگکراو، یاخود ناموژگاری کراو په رچه کرداریک دروست ده کات خوی و بانگخوازه که بهر وه چاره نو سیکی خراپ ده بات، به تایبهت نه گهر هاتو نهو که سی ناموژگاری ده کری خاوه نی پلوه پایو هیژیک بی.

* ههر بهم بو نه یه وه پیم خوشه نه م به سهره اته تان بژ باس بکه م: واعیزیک (بانگخوازیک) ده چیته لای نه بو جه عفری مه نصور زور بهر ق نه ستوریه وه له گهل ی ده دوی، نه بو جه عفر به کابرای واعیز ده لی: نه ی کابرا توژیک له سهرخوبه له گهل م، خوی پهروه ردگار زور له تو باشتی نارد بژ لای که سیکی زور له من خراپتر، مووسای نارد بژ لای فیرعه ون که چی پتی فهرمو و: ﴿ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا﴾

لَبَنًا لَعَلَّهُ يَذْكُرُ أَوْ يَحْشَى ۖ طه، واته: جا قسمی له گهڼ بکمن به نهرمو نیانی به لکو بیر بکاتمهوه، یا بترسی (له سزای خوا)، پیساوه واعیزه که یه کسهر تووشی خه جالته تی بوو، بیری کموتهوه که نه نمو باشتره له مووسا سهلامی خوای لی بی، نه نمو جعفریش خراپتره له فیرعمون.

به لئی له هندی کاتدا توندیی و وشکی پیویسته بو کسمی بانگخواز وه هندی لمو به سهرهاتانهی که پیشر هینامان بانگخوازان چون سولتانه کانیان ناموزگاری کردوه، به لام نم توندیسه هندی جار هوکارو پاساوی خوی هیه، ههروه بینیمان له ههلویتسه کی قازی (منذر بن سعد)، نمو قازیه خراپی به کارهینانی مالو مولکی نومه تی پروون کردهوه، که له شونی شایستهی خوی خدرج ناکری و به فیرو ده درئ، هاو شیوهی نم خراپه کاریانه پیویست بهوه ده کات بانگخواز له بهرانبه ریدا حمزمی هه بی، وه بابه ته که به راشکاوی پروون بکریتمهوه، به لکو کابرای سته مکار ده ست له زولمه کی هه لگری، وه نهوهی که مالو مولکی گشتی به فیرو ده ده ده ست هه لگری له خواردن و به فیرو دانی مولکی نومه ت، هه نه مه برو وای له (عبدالرحمن الناصر) کرد نمو خسته زپرو زیوانه ی به کاری هینابوو، بیگم پرنیتمهوه بو (بیت المال) پروون و راشکاوی نه قازی به پریزه وای لی کرد کاریکی لهم جوړه نه بجام بدات.

ئوه‌ی که پیویسته بگوتری پاش ئه‌مه:

جورنه‌ت و چاونه‌ترسی له‌سەر حق په‌وشتیکی ستایش کراوه له‌کەسی بانگخواز،
 بنچینه‌و بناغه ئه‌وه‌یه بانگخواز له‌سەر خۆی و نهرمو نیانی تێدابی، به‌تایبه‌ت
 له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که سه‌ره‌تان، ته‌نها مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیک نه‌بی که زۆر پتویست به‌موه
 بکات پاشکاوانه‌ په‌فتار بکه‌ی، له‌و حاله‌ته‌دا کێشه‌ نییه‌ نه‌گه‌ر پاشکارو خاوه‌ن
 هه‌زم بی، به‌مه‌رجیک سنوور شکینی تێدا نه‌کرێ، وه‌ سنووری حیکمه‌ت و دانایی
 تێدا نه‌به‌زێنرێ، وه‌ نه‌بیته‌ هۆی سه‌ره‌لدانی ئازاوه‌و فیتنه‌.

نارام گرتن

نارام گرتن: بریتیه له هیژیکې دہروونی باشی کاریگرم... وا لهو کسه دکات که خوی بهم سیفته رازاندؤتموه بهرہنگاری هموو هوکاره کانی بیہیزی و تمبہلی و تسلیم بوون بیټتموه، وه خو پاگرتنی لسمر شته فریودہرہ کانی دنیاو فیتنه کانیدا، وه به هوی نمو نارام گرتنموه خوی رادہگری و پیتی هہلناخلیسکی برانبر میخنهت و ناخوشی و پیشهاته کان.. تا نمو کاتهی خوی پەروردهگار سرکهوتنی بو دهنیری، یان نمو تا بهم شیویه دهگاتوه به خوی گمورهو خوی گمورهش لهو کاته دا لپی رازیبه..

لسمر بانگخواز پیویسته نمو کاتهی په یامه کانی دهگه یه نی نمو
تاقیکردنه وانه له بهر چاوی بگری:

* نمو حیسابه بو خوی بکات که هندی کس تومہتی دهخنه پالو به دروی دهخنموه، وه به چند قسمیه کی پرو پوچ دیانہوی له کسایه تیه کی کم بکهنموه.

* نمو حیسابه بو خوی بکات که پوژیک بند دهگری و نه شکعمو نازاریش دهدری، وه هموو کاریکی دوژمن کارانهی ماددی و بهدنی له بهر چاری خوی دابنی که پوژیک دادی نهوانی برانبر دهگری.

* نمو له بهر چاوی خوی دابنی که له وه زیفه کی دهردهگری، وه لهوانیه مالو مولکی دهستی به سردا بگری، وه سرچاوهی رزو و ریزی که کاره کیهتی لپی قهدهغه بگری.

* وه نمو حیسابه بو خوی بکات، پوژیک شاربدهر دهگری، وه له خیزانو دوستو برادرانی جیا دهکرتنموه.

* نهمه له بهر چاری خۆی دابنێ دهیانموی فریوی بدن به مالۆ وه زیفمو پۆستو پلمو پایه، وه لهوانهیه بیانموی فریوی بدن به هۆی ئافرهت و جنسموه، وه نهمه فریودانهش زۆرجار پۆشاکێ زهواجی دهخریته بهر.

* له کۆتاییدا نهمه حیسابه بۆ خۆی بکات که شههید دهکری له پیتناوی خوای پهروهردگارد، وه له پیتناوی بانگهوازی کردن بۆ دینی خوا.

نه گهر بانگخواز نه مانه ی هه موو له بهر چاری خۆی دانا، نهمه کاته تووش بوونی به هه ره په کێک لهو تاقیکردنهوانه ی سه ره وه نابیتته هۆی وازهێنان و سارد بوونه وه و رهش بێنی و داروخان، چونکه هه ره بۆخۆی سروشتی بانگخوازانی راستگۆو زانایانی موخلیص وایه تووشی جۆره ها نه زیهت و ئازار ده بن، نهمه نده یان به سه سه سه رۆک و سه رقافله ی بانگخوازان (موحه مه د صلی الله علیه وسلم) یان له بهر چاو بێ چی به سه ره ها تووه له پیتنا و گه یاندنی په یامه که ی خوا، پیتغه مه به ری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موو سه ره ده میتک و له هه موو شوێنیکدا چا و ساغیتکی عه مه لیه بۆ بانگخوازان، له ئارامگرتن و خۆراگری و تهحه مه ول کردنی ئیش و ئازار.

ها و به شه دانه رانی مه که که هه موو ریتگه یه کی نه زیهت و ئازاریان له گه ل پیتغه مه به ری خوا دا صلی الله علیه وسلم تاقی کرده وه، بۆ نهمه ی بینه به ره به ست له به ره ده م بانگه وازه که ی، به لām نهمه ته سلیم ته بوو ملی بۆ نه دان.

ریتگای فریودان به مالۆ سه ره وه ت و سامان و پلمو پایه یان له گه ل تاقی کرده وه، به لām ته سلیم نه بوو ملی بۆ نه دان.

ریتگای فشار خسته سه ره له ریتگه ی ژیا نی خێزانی و کاری گه ری عه شه ره تگه را ییان له گه ل تاقی کرده وه، به لām دیسان ملکه ج نه بوو بۆ یان.

وه وستیان له ږنگه قهدهغه کردنی هه موو سهراوهیه کی دابین کردنی بژیوی بۆ خوی و نموانه ی له گه لیدا بوون فشاری بجه نه سهر به لام هه م دیسان ملکه چ نه بوو بزیان.

له کۆتاییدا بریاریاندا تیرۆری بکه ن، دیسان ملی بۆ نه دانو سارد نه بوویه له گه یاندنی په یامی خوا.

پاش نه وه ش که خوای په روهردگار مۆلته تی دا کۆچ بکات کهوتنه ململانی کردنی به جوړه ها شیوه و شتواز، بۆ نه وه ی شوین کهوتوانی سارد بکه نه وه دیسان نه مه ش نه بووه هۆی نه وه ی له کاری بانگخوای بکه ږیتمه وه دواوه، هه ر به نارامی و ووره ی به رزو جیهادو تیکۆشانوه مایه وه، به ردهوام بوو له سه ر ږنگای گه یاندی په یامه کی تا نه و کاته ی خوای به رزو مه زن سه رکهوتنی خوی بۆ نارد، خه لکی پۆل پۆل دوا ی فته ی مه ککه هاته نه ناو نیسلام.

نه مه ش به چی هاته دی؟ به و سه برو خۆراگریه پۆلایینه ی پتغه مبه ری خۆشه ویست صلی الله علیه وسلم، وه به فه زلی نه و قوریانی دانو جیهاو تیکۆشانه نه برپاوه یه، با بانگخوازان گه ر ده یانموی ږترو به رزیی نه م نۆمه ته بگیتړنه وه، عیززه تی نیسلام بگیتړنه وه، بینه هیزو پشتو په ناو وه حده ت بۆ مسولمانان چاو له پیشه وای بانگخوازان پتغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بکه ن، نه وه تا خوای کار به چی پیمان ده فه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾ [الأحزاب].

واته: سویند به خوا به راستی له پتغه مبه ری خوا دا (صلی الله علیه وسلم)، بۆ نیوه هه یه سه رمه شقی و پیشه وایه تی چاک، بۆ که سینک به هیوای خواو (پادا شتی) ږوژی دوا یی بی، وه زور یادی خوا ده کات.

پیویسته بانگخوازن له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی

پیغه مبه ران و پیاوچاکان و زاناو بانگخوازن!!

پیویسته له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و بانگخوازن که له کاری بانگخوازیاندا تووشی چیان هاتو ته پیش؟ جزره ها نیش و نازارو تا قی کرده وه، له بهر نه وه ی ثمان پیشه نگی گزبانکاری شو واقعیه تاله بروینه که کومه لگامیان تیدا ژیاوه، ثمان پروبه پرووی سته مکاره مله پوره کانی سهرده می خویان بوونه تموه، وه پروبه پرووی میلله تانیک بوونه تموه په نهان و ناشکرایان پیسو نه گریس بووه، به هیچ شیوه یه ک سوزو هست و نه ستیان بو نیمانداران نه جولاهو سکيان نه سوتاوه، نه مهش شتیکی سرووشیه له کاتیکدا تو له نیو کومه لگایه کدا بژی که زوربه ی تووشی نه زانی و گومرایی و شوین کموتنی ناره زووه کانیان بسوین، شم تا قیکرنه وه میحنت و نیش و نازارهش خوی پهروه ردگار له چند شوینیکدا به پرونی ناماژه ی پیکردوه:

- ده فرموی: ﴿الْمَرْءُ أَحْسِبُ النَّاسَ أَنْ يَتَرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

الْكَاذِبِينَ ۚ﴾ العنکبوت. واته: (تelif لام میم)، نایا خه لک وا ده زانن که وازیان لی ده هینری نه گهر بلین پروامان هیناوه، نیر ثمان تا قی ناکرنه وه، سویند به خوا بیگومان کهسانی پیش ثمانان تا قی کرده وه (نه مانیش تا قی ده کهینه وه) نجا بیگومان خوا شو که سانه ی راستیان کرد دیاری ده کات، دروزه کانیاش دیاری ده کات، (ده ناسرین).

- ههروه‌ها خورای به‌رزو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَعَايَاتِكُمْ مِثْلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ، مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة.

واته: نایا و اتان زانیوه که ده‌چنه به‌ههشت که‌چی هیشتا نه‌هاتۆته ریتان نهموی تووشی نهمانه بوون که له پێش ئێه‌دا تێپهرین، که (له پێی خردا) دووچارى سه‌ختی و زه‌ره‌رو زیان بسوون، وه زۆر به‌توندى ته‌کان دران، به‌ جزیرک که پیغه‌مبه‌رى نهمانه‌ی پروایان هینابوو له‌گه‌لیدا، ده‌یانگوت: سه‌رکه‌وتنى خوا که‌ی دیت؟ ناگادار بن و دلتیان به‌راستى سه‌رکه‌وتنى خوا نزیکه‌.

- ههروه‌ها له‌سه‌ر زمانى لوقمانى حه‌کیم کاتیک کۆره‌که‌ی نامۆزگارى ده‌کات ده‌فرموی: ﴿يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْر﴾ لقمان.

واته: نه‌ی کۆره‌ شیرینه‌که‌م! نوێۆ به‌جی بیتنه، فه‌رمان به‌ چاکو رێگه‌ری بکه‌ له‌ خراپه‌، هۆگرو به‌ نارام به‌ له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشیه‌که‌ که‌ تووشت دێ، پێگومان نهمو له‌و کاره‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ خوا پێوستی کردوه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌ چه‌نده‌ها شوین ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوه‌:

- {عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيُتْلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ

دینیه، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ { أَخْرَجَهُ ابْنُ جَبَّانُ بِرَقْم (۲۹۲۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم (۱۲۰) وَقَالَ: صَحِيحٌ
عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: له سعادتی کوری نه بی وه ققاصوه خوا لیتی پازی بی دهلی: گوتم نهی
پیغه مبهری خوا! کام (چین) له خدای تووشی زورترین تاقیکردنوهو بهلا ده بن؟
فرموی: پیغه مبهران، پاشان شوینکوتی نهوانو شوینکوتی درای نهوانیش،
پیاو به گویره دینه کی تاقی ده کرتتهوه، نه گهر دینه کی به یتکی و بهو پهری
توکمه بی گرتبوو، بهلاو تاقیکردنوهی قورستر ده بی، نه گهر هات و دینه کیشی به
توکمه بی نه گرتنبوو جیگیر نه بوو، به گویره نه ونده دینه کی که همیه تی تاقی
ده کرتتهوه، بهلاو تاقیکردنوه واز له بونده ناهیتی تا وای لیده کات به سر زویدا
دهرواو هیچ تاوانیکی پیوه نامیتی.

- هروها دهر موی: { حُفَّتِ النَّجْمَةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ }
أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۲۲)، وَابْنُ جَبَّانُ بِرَقْم (۷۱۶). واته: به هشت دوره دراوه
به ناخوشیه کان، وه ناگر (دوره خ) یش دوره دراوه به ناره زووه کان.

- وه پیشمو بوخاری له صهیحه کی خزیدا هیناویه تی: کاتی مسولمانانی بی
دهسلاتی مه که نه زیهت و نازاردانیان زیادی کرد له سر دهستی هاویه شدانه رانی
قوریش هاتنه لای پیغه مبهری خوا لهو کاته دا له ژیر سیبهری که عبه دا
داتیشتبوو، پییان گوت: نایا داوای سرکه و تنمان بو ناکه کی، نایا بو مان
ناپاریتتهوه له خوا؟ پیغه مبهری وا صلی الله علیه وسلم فرموی: { قَدْ كَانَ
مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا فَيُجَاءُ
بِالْمِثْثَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ يَصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ

مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنُوبَ
عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: برقم (۶۹۴۳).

واته: له پیش نیتو ده که سائیک هه بوون زهویان بۆ هه لده که تراو زینده به چال ده کران،
وه به مشار له سه ریوه ده کرا به دوو پارچه، وه به نووکی ناسن گوشت و
نیتسه که کانی لیک جیا ده کرایه وه، نه مانه هیچی نه ده بوونه هۆی نه وهی له دینه که ی
پاشگهزی بکه نه وه، سویند به خوا! خوا دینه که ی خۆی تمواو ده کات تاوا ی لیدیت
سواری له صه نعاوه به رهو حه زره مووت به رینگادا ده روات جگه له خواو، له
میگه له گورگ نه بی بۆ مه ره کانی له هیچ شتیکی تر ناترسی، به لام نیتو په له تانه.
پیشینیانی نیتو له هاوه لآنو شوینکه وتوانیان کاتی نه م نامۆزگاریسه قورنانیانه و
نهو رینمایانه ی پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم ده رباره ی ناماده کردنی
نیمانداران بۆ رۆژانی تاقیکردنه وه به لآو میحنه ت بیست و فیری بوون و زانیان،
نهوانیش خویان ناماده کرد بۆ سه بات و نارامی و قوریانی دان..

خاوه نه فسیکی پر له نیمان بوون که ترس داینه گری له رووداوه کانی شهوگار، وه
دلی خۆپاگریشی نه له رزی له بهرده م پیشهاته کانی رۆزگار، بۆیه بینیمانن پاش
نه وهی له په یامی مسولمانیتی و بهرپرسیاریتی بانگخوازی و گرنگی تیکۆشان
گه یشتن، ده رچوون بۆ مهیدانی بانگخوازی بی نه وهی گوی بدنه له مه ره کان، وه
بی نه وهی سارد بنه وه به هۆی نهو به لآو ناخۆشیانه هاته بهرده میان.

هه‌ندی نمونه‌ی میژوویی^(۶):

بۆ ئەوەی بانگخواز بەروونی بزانی باپیرانی سەربەرزو بەشکۆمان لە ھاوێلانێ
پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم چ ناپە‌هەتی و زەحمەتیەکیان ترووش ھا‌تووێ
لە پێناوی گە‌یاندنی پە‌یامی ئیسلامیی و بانگە‌وازی خوا، بە‌لکو جیلی نێمە بە
تایبەت گە‌نجە‌کانمان ئەو ئارامی و سە‌برە‌ی ئەوان بە‌کە‌ینه پە‌پرە‌و مە‌نە‌ه‌جی ژیا‌نمان
بە تایبەت لە‌ بواری بانگە‌وازی، وە پێگە‌ی ئەوان بە‌گرتنە‌ سەر لە‌ قوربانی دان و
خۆ‌پاراگە‌ری، بۆ ئەوە‌ی ھەر لە‌ دنیا عە‌یززە‌ت و پێ‌ژو شکۆیان بۆ بە‌گە‌رێتە‌و...

* ئە‌مە بیلالە‌ خوا لێی ڕازی بێ: ئەو ئی‌ماندارە ئارام‌گە‌ری لە‌ پێ‌ناو بانگە‌وازی
کردندا بە‌ چە‌ندە‌ھا شێ‌وێ نازار درا، ھەرچە‌ندە‌ زیاتر نازارو ئە‌شکە‌نجە‌یان دە‌داو
بە‌ردی گە‌ورە‌یان لە‌سەر سکی دادە‌نا لە‌ نیوێ‌پۆ‌ی زۆر گە‌رمدا لە‌سەر زە‌وی زیاتر
نی‌مانی بە‌ھێ‌زتر دە‌بوو زیاتر جێگەر دە‌بوو لە‌سەر دینی خۆ‌ی بە‌رز، لە‌ ناخە‌وێ
دە‌یگوت: (أَحَدٌ، أَحَدٌ، فَرْدُ الصِّدِّقِ)!!

* ئە‌مە عە‌مماڕە‌ خوا لێی ڕازی بێ: دایکی ناووی سومە‌ییە‌و باوکیشی یاسر
خوا لێیان ڕازی بێ، ئارامیان لە‌سەر شتانی‌ک گرت نینسان ناتوانی ئارامی لە‌سەر
بە‌گە‌رێ، وە کاتی بە‌نو مە‌خزوم بە‌ ئیسلام بوونی ئە‌وانیان زانی توند‌رین سزاو
نازاریان دان، بۆ ئە‌وە‌ی دووبارە‌ کافر ببە‌نە‌و، لە‌ بە‌تە‌جا کە‌ شوێ‌نێکە‌ لە‌ شاری
مە‌ککە‌ خێ‌زانی یاسر چە‌ند ڕۆژنێکیان لە‌ نێ‌و ئەو نازارو ئە‌شکە‌نجە‌یدا بە‌سەر بە‌رد،
پێغه‌مبە‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بە‌لایاندا تێپە‌ری لە‌و کاتە‌ی کە‌ سزا دە‌دران،

(۶) ئە‌م غۆ‌نا‌نە‌مان لە‌ کتێ‌بە‌کە‌مان (إلى ورثة الأنبياء) ھێ‌ناوێ.

پتغه مبهری خوا سهیری ناسانی کردو بانگی کرد: {اصْبِرُوا آلَ يَاسِرَ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ} أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۶۹)، قال الهيثمي: رجاله ثقات.

واته: نارام بگرن نهی خاوو خیزانی یاسر چاو پتکهوتنی نیتوه له بههشته، نهوانیش نمو بانگ کردنه پتغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم بیست دهر و نیان نارام بووهو دلیان سوکنایی بو هات، کاتی نهبو جهل نهفرهتی خوی لیتبی هاته لایان، سومه یه خوی لیتی رازی بی شهید کرد، بووه یه کهم شهید له نیسلام، پاشان به دوی نمودا یاسریشی شهید کرد، یاسریش بووه یه کهم شهیدی پیاو له نیسلامدا، تنها عه مار مایهوه، نمو پهری نهشکه نجهو نازاریان پی گه یاند نهویش نارامیی زوری گرت تا وای لیتها تهره ی له توانای بوو نارامی گرت، له هوش خوی چوو، نازاره که بهشیوه یه ک بوو ناچار بوو به شیوه یه کی رواله تی وشه یه کی کوفر بلتی بو تهره ی وازی لیتین، به لام دلی پاکی همر بوو پهری نیسانو یه قینهوه مایهوه، خوی پهره ردگاریش دهر باره ی عه مار نمو نایه ته ی دابه زاند که دهره رموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل. واته: مه گهر که سیک زوری لی کرایت دلیشی دامه زراو بیت به باوه ر.

* ئەمەش موصەبە کوری عومە پرە خوا لیتی رازی بی: گەغیتک لەنیو نازو نیعمەت و خوشیدا گه وره بوو بوو، گوئی له بهسه رهاتی مسولمان بوونی بگهره وه (ابن سعد) له (طبقات) ده کیدا هیناویه تی: (موصعب یه کی بوو لهو گه نجانه ی مه ککه لهو پهری گه غیتی و جوانیدا بوو، دایک و باوکی زور خوشیان دهریست، دایکی سامانیکی زوری هه بوو، باشتین و به نرخرین پۆشاک ی له بهر کورده که ی دهر کرد، وه موصعب بوغوشترین که سی نیتو مه ککه بوو، نه علی هه زره می له پی دهر کرد، "دیاره نمو کات نمو جوهره زور به نرخ بووه"، پتغه مبهری خوا له مالتی

نهرقه مدا بانگی کرد بۆ نهوئی مسولمان بی، موصعه بیش هاته نیر نیسلام و باوهری هینا، هاته ده ری مسولمان بوونه کی خوی شارده وه، له ترسی دایکی و گهله کی، پاش نهوئی ناشکرا بوو گرتیان و به ندیان کرد، ههر به بهند کراوی مایه وه هتا کۆچی حه به شه، پاشان له گه ل مسولمانان گه رایه وه).

خه بابی کوری نهرت ده لی: (نیسه له گه ل پیغه مبه ری خوادا صلی الله علیه وسلم هیه ره تمان کرد، له پیناوی خوادا، کارمان کهوته سهر خوا، موصعه ب له پۆزی نو حوددا شه هید کرا، هیچ قوماشیکی ناوامان پی نه بوو بتوانین کفی پی بکهین، قوماشیکی کهم نه بی کاتی سهرمان پی داده پۆشی پییه کانی به دیار ده کهوتن، وه کاتی پییه کامان داده پۆشی سه ری به دیار ده کهوت، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (قوماشه که لای سه ری پی داپۆشن و پییه کانی به شتیکی دیکه داپۆشن، پاشان به دیاریه وه گریاو فهرمووی: (تۆم ده بینی له مه کهکه، کهس هینه دی تۆ پۆشتمو بۆن خو ش نه بوو، که چی نیستا سهرت تۆزاوی بووه له ژیر نه م پارچه قوماشه بورده ده دا، پاشان نهو نایه ته ی به سه ری ه وه خوتند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا بَدِيلًا ﴿١٢٣﴾﴾ الأحزاب.

واته: له ناو باوهر داراندا پیاوانیک هه ن راستیان کرد لهو په یانه ی که دابوویان به خوا نجا هه ندیکیان نه زرو به لینی خوی به جی هینا، (شه هید بوو) هه ندیکیشیان چاوهر وانن هیچ گۆرانیکیشیان (له به لینی خویان) دا نه کردوه.

هیچ گومانی تیدا نییه نهو نارام گرته زۆره ی موصعه ب له پیغه مبه ری خوا وه صلی الله علیه وسلم فیری بووه وه ری گرتوه، چونکه ههر پیغه مبه ری خویان صلی الله علیه وسلم کرد بووه چاوساغو پیشه وای خویان.

* شونیکه وتوانی ئهوانیش ههه لهسهه رینگای ئهوان رۆیشتوون، ئهم کاروانه ههه بهردهوامه، ههتا سهردهمی ئیستامان و پاشی ئیمهش ههه بهردهوام دهبی، وهکو پیشهوا نهحمدهو، ئین تهیمهوه، مونزیری کوری سهعیدو، سهعیدی کوری موسهیبو، والی کوری تاووسو، ههسن بهنناو، سهید قوتبو، شیخ مهروان ههیدو، شیخ عهبدولهعزیز بهدریو، سهدان و ههزارانی دیکهش، دهتوانی دهیان نمونه له صهبر و خۆراگری ئهه پیاوانه بهینیتهوه، پهحمهتی خویان لیبی، خوی پهرهردگار پلهو پایمیان بهرز بکاتهوه.

ئهوێ له پێشهوه باسمان کرد به کورتیی:

ئهوانه خهریکی کاری بانگخوازین، لهسهه رینگه هیدایهت و گۆرانکاری پێ دهکهن، ههچ گومانی تیدا نهه دهبی تووشی زهحمهتی و مهینهت و ناخۆشیی بێ، دهبی ململانی لهگهڵ خۆشی و ناخۆشیهکانی ژیان بکهن، ئهه کهسه بهههلهدا چوه که وایزانی رینگای دهعهه فهرش کراوه به گول و پهیمان، بهلکو بانگخواز لهسههیهتی بزانی ئهم رینگای بانگهوازه به بهردی گهروهو پهق فهرش کراوه، وه به درکو دالی وشکو نازارگهیهنهه داپۆشراوه، نهگهه خۆی لهسهه نارام گرتن و تهحهمول کردن پانههینی ئهوه له یهکهه تاکیکردنهوهدا دهکهوی و بهجی دهمی، ناتوانی بهردهوام بی.

(أبو طیب المتنبي) گوتویهتی:

ذُرینِی أَتْلُ ما لا یُنالُ مِنَ العُلَی فصَعْبُ العُلَی فی الصَّعْبِ وَالسَّهْلِ فی السَّهْلِ

واته: لیم گهړی با بگم بهو بهرزیه کی پی ناگهیشتری، گهیشتن به بهرزی له ناخویشیدایه، وه گهیشتن به ساده بی و حهز نه کردن به بهرزی شهوه هر له ساده بی و ناسانی دایم وه نه مه یان به ناسانی دهست ده کهوی.

هروه ها خاوه نی نهم دیرهش زور پاستی کوتوه:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفُوسُ كِبَاراً تَعِبَتْ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ.

واته: نه گم نهفس بهوی بهرزو گوره بی، بو گهیشتن بهو نامانجه لاشه ماندوو بی.

گه‌شینی

گه‌شینی هیزکی باشی دهروونی کاریگهره، خاوه‌نه‌کی زهرده‌خه‌نهو هیواوه ده‌روانیته بهیانی، بۆ گه‌یشتن بهو مه‌به‌سته‌ش که داوای ده‌کات به گیانیکی قیادی و نازایه‌تییه‌وه ری ده‌کا، به‌هۆی شهو گه‌شینییه‌وه خۆی له بی ئومیدی ده‌پارێزی.

شهو راسته که ولاتی پوژناوا به تاییهت نه‌مریکا، نیسپرائیلیان دروست کردوه، شهوش راسته که داگیرکەر هۆکارو فاکتهری به هیزی خۆی ههیه بۆ دوور خستنه‌وهی مسولمانان له نیسلامو هاندانیان بۆ چوونه نیو نیلحادو لایه‌نه بی دینه‌کان، شهوش راسته که شیوعیه‌تی جیهانی پلانی ههیه بۆ به نیلحاد بردنی مسولمانان و دروست کردنی گومان له دلیاندا، بۆ تیکدانی عه‌قیده‌یان، شهوش راسته که یه‌هودیی جیهانی پلان و شیوه و شیوازی جوړاو جوړیان ههیه بۆ له ناو بردنی هه‌موو دینیکی دیکه‌ی غه‌یری خۆیان، وه کۆنترۆڵ کردنی جیهانی نیسلامیی، وه راستیشه که زۆریه‌ی وولاتان له پوژه‌ه‌لات و پوژناوا به‌رده‌وام له هه‌ولێ به هیز کردنی نیسپرائیل دان، وه سوورن له‌سه‌ر بوونی نیسپرائیل له به‌ر چه‌ند مه‌به‌ستیکی سیاسی خۆیان، وه له‌به‌ر چه‌ند ئامانجیکی ئابوری، وه چه‌ند به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی زاتی، وه به‌لێ راستیشه که پیلان و نازاوه‌گیرێ له‌سه‌ر نیسلامو مسولمانان گه‌یشتۆته چله‌پۆیه، به‌لام پتویسته شهو وا له بانگخواز نه‌کات تروشی بی ئومیدی و ره‌ش بینی بی له بونیات نانی عیززه‌ت و سه‌ربه‌رزی، وه نابێ بی ئومیدی به‌سه‌ریدا زال بی له جیه‌جی کردنی ئامانجه‌کانی بۆ به‌دی هینانی سه‌رکه‌وتن.

بانگخوازی ږنگی خوا، زړ له پشتره بموې خوی به سیفمتی نومیدو هیواوه
 پراژنیتتهوه بۆ سمرخستنی دهعه کدی، وه نهو له هه موو کس شایسته تره وه سف
 بکړی به که سیکي گه شبنو بهرچاو پروون بۆ به هیژ کردنی دینی خوا، له بهرچی؟
 - له بهر نهوهی قورپان بی نومیدو پرهش بنی حرام کرده، وه سمرزه نشتی
 که سانی بی نومیدو روشینی کرده.

- وه میژوو به لگمی نهوه ده دهنه دهست که میلله تان پاپیریون دژی نهوهی که
 هاتوته سدریانو بی نومید نه بوونو دهسته پاچه سمیری بکن.

- وه له بهر نهوهی پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم موژدهی به نومه تی
 نیسلام داوه به وهی که دهنه نومه تیکی عزیزو خاوه کیان.

*** همرچی قورپانی پیروژه رهش بینو بی نومیدی حرام کرده:**
 لهو نایه تانهی که به پرونی نه ممان بی ده لین:

- خوای په روره دگار بی نومیدو پرهش بینو کردوته تریکی کوفر وه
 ده فرموی: ﴿... وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ ۸۷ یوسف.

واته: وه ناومیدیش مهن له میهره باننې و به زه یی خوا به راستی ناومید نابې له
 په حمو میهره باننې خوا جگه لهوانی که بی باورن.

- له نایه تیکی دیکه دا یهش و په شبنی کردوته قهرینهی گومرایې و سرلیشیوان،
 وه ده فرموی: ﴿... وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الصَّالُّونَ﴾ ۸۸
 الحجر.

واته: جا کی له میهره باننې په روره دگاری ناومید ده بی مه گمر گومرایان؟

- لمو نایه تیکی دیکه دا مرؤف ناگادار ده کاتموه له ره شبینی، وهك ده فهرموی:

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ (۳۶) الروم.

واته: وه کاتیك ره همت و چاکه یهك به خه لك بدهین پیتی دلخۆش دهن، وه نه گهر زیانیکیان تووش بی به هوی کردهوی خراپانهوه، کوت و پر بی هیوا دهن له (به زهی خوا).

لمو دهقه قورنایانهی سهر وه نهوه مان بز دهرده کموی: ره شبینی له دینی خوا ههرا مهو دروست نیه، چونکه ره شبینی پیاو ده کوژی، وه نازاکان ژتر ده خات، وهک بوومه لهرزه وایه بز میله تان، هیوا و ناواته کان تیک و پیتک ده شکیتی، له سهر بانگخواز پیوسته وریا بی لمو بز چوون و قسه نه شیاهوی که ده لی: (هه موو شتیک کوتابی هات و نه ماتتوانی)، یاخود ده لی: (دهست به دهرگاکی خۆتوه بگهر، له بانگخوازی و تیکۆشاندا هیچ سوودیک نیه)، یاخود نمو قسه یهی که باوه له نیتو خه لکی و ده لی: (خۆت و کردهوی خۆت، خه لك چی ده کات با بزخوی بیکیات وازیان لی بینه).

قورنای ناوی لهم جوړه که سانه ناوه ناکام و به زهویوه نووساو، وهك ده فهرموی:

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۳۸) أَشْحَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَالْحَبْطُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَبِيحًا﴾ (۳۹) الاحزاب.

واته: یتگومان خوا بهو کهسانه تان ده زانئ که سارد که ره وو گه پرتنه ره وهی (مسولمانان له جیهاد)، که به براده ره کانیان ده لئین: ورن بۆ لای ئیمه (و خویان ده دزیسه وه له جیهاد) نهوانه نایه ن بۆ جهنگ و غهزا زۆر به که می نه بی، له ناستی ئیوه دا (مسولمانان) چرووکن، ئنجا کاتئ (به هۆی جهنگه وه) ترسو بسم پهیدا ده بی، ده یانبینی به جۆرتک سهیرت ده کهن (له ترسی جهنگ) چاویان بهم لاو نه لادا ده سووړئ، به وینه ی که سی له سه ره مه رگدا بیتھو شیی به سه ردابی، به لام کاتئ ترسه که رویشته و نه ما به زمانی تیژ زمانتان لی دریش ده کهن، (وه داوای غه نیمه تان لی ده کهن) که چی چرووک و پژدن له سه ر مال و غه نیمه ت، نا نه وانه باوهریان نه هینابوو، بۆیه خوا کرده وه یانی پوچه ل کرده وه، وه نه مه به لای (خراوه) کاریکی ناسانه.

نهو کۆمه له رهش بینی و بی ئومیده کاتئ نه م رووه بیتنومیدو په شینه بونیات ده نئین، بهر له هه موو که سیکی دیکه به لگه یه له سه ر به هیلاک چوونی خۆی، نهک به هیلاک چوونی مسولمانان، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموئ: {إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم (۲۶۲۳). واته: نه گه ر پیاوێک گوئی: خه لکی هه موو به هیلاک چوون، خۆی له له هه موویان زیاتر به هیلاک چوو.

نه وه ی جیگه ی سه رسو پرمانه نه وه یه کۆمه لێک لهو که سه بی هیژو لاوازانه که خویان داوه ته پال زانسته و زانیان داوای دوور بوون له خه لکی ده کهن داوای دووره په ریزی ده کهن، وه پێیان باشه له ماله که ی خۆتدا بیت و ته نها ئاگاداری خۆت بی، پێیان وایه هیچ پێگایه ک نییه بۆ چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمه لگا، وه ناتوانرئ گه وره یی و پێژ بۆ نهو ئۆمه ته بگه پێته وه، وه هیچ ئومیدو هیوایه ک نیه،

ئېستا کاتی نهويه که مسولمان خوۋی و چند پاروو نانېك و پيوستیهك په نا بۆ
چۆلوانی و نه شكوت و ناو چیاكان ببات بهو دینداریه ی هیهتی سهری خوۋی
ههلبگرې، تاوه کو مردن دهیگاتی!!

راسته که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ
خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَضْرِبُ بِدِينِهِ
مِنْ الْفَتَنِ} أخرجه البخاری برقم: (۷۰۸۸).

واته: هینده ی نه ماوه باشتین مالی مسولمان چند سهر ناژه لیک بی و له دواپانه وه
به ره و قه دپالی چیاکان و له وه رگاكان بچی و خوۋی و دینه که ی ههلبی له بهر فیتنه
(فیتنه ی نهو پوژگاره ی که تییدا دهژی). به لام زانایانی شیکه ره وه ی فرموده
گوتوویانه نه مه بۆ که سیکه بکهویتته حاله تیکه وه فیتنه که به شیویهك بی
مه ترسی هه لگه پانه وه (پیدده ی لی بکری^(۷)).

(۷) هه موو نهو فرمودانه ی باسی دووره په ریژی (العزلة) ده کهن، مه حوولن
له سهر نه وه ی نهو که سه تووشی فیتنه بی له دینه که ی و مه ترسی هه لگه پانه وه
بکات، وه که سی تووش بوو به فیتنه هیچ هۆکاریکی چاکسازی پی نه مابی، وه
نه توانی هیچ گۆرانکاریهك بکا، نه م دیارده یهش له نیشانه کانی پوژی دواپه،
چونکه قیامت کاتیک دی که سی له سهر زهوی نه مابی بلی: (الله، الله)، به لکو
قیامت له سهر که سانی هه لدهستی که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی
لهو که سه ناوه: (لکع بن لکم) واته: بی نرخی کوپی بی نرخی، ههروهك له
فرموده دا هاتوه.

به لّام هدرچی ئیمین مادام له خاکیکدا ده ژین خه لکه که ی مسولمانو درووشه دینه کانی خوا بهرز راده گرنو جی به جی ده کهن، نه حکامه کانی ئیسلام جیبه جی ده کهن، وه مادام دهره تیک همیه بۆ یارمه تی دانی یه کتر، کهواته درووست نییه و هرپامه مسولمان خوئی دووره پهریز بکات، چونکه نه وهی که پیویسته بۆ نه وهی واجبیکه پی تهواو بی، نه ویش ده بیته واجب، له بهر نه وه پیویسته له بهر مسولمان تیکرپایان حوکمی خوا له بهر زهوی بهرپا بکهن، وه پابهندن به کۆمه لی مسولمان، له بهر ږنگای تیکوژشان و خۆماندوو کردن بهر و پیش برۆن بهر و پهری متمانه به خۆبوون و گهشبینیه وه.

* میژوو به لگه ی زوری تیداییه له بهر راپهرینی ئۆمه تان سه ره رای تووش بوونیان به زه لیلی و بی هیژبوونیان:
نه مه کۆمه لیک به لگه ی میژوین^(۸):

أ- پاش نه وهی پیشموا نه بو به کر خوا لیتی رازی بی جیشینی وه رگرت، بارودۆخه که له و پهری ناخۆشی و ناله باری دابوو، دووروان به شیویه کی بهرچار ږۆلیان دهر کهوت، نه وهی هه لگه راپه وه هه لگه راپه وه له لادینشینه عمره به کان، وه خه لکانیک پهیدا بوون بانگه شهی پیغه مبه راپه تییان ده کرد، وه خه لکانیک دیکه پهیدا بوون رهیان کرده وه زه کاتی مالی خوا بهن، جومعه له هیچ شارێک نه ما غهیری شاره کانی مه که وه مه دینه، مسولمانان وایان لیتهات وه (عوروهی کوری زوبهیر) خوا لیتی رازی بی ده لی: (مسولمانان وه و مه ریان لیتهات له شه ویکه باراناوی تاریکی زستاندا، له بهر له ده ستانی پیغه مبه رکه یان خوا صلی الله علیه

(۸) هه موو به لگه میژویانه مان له کتیبی (الإسلام والقضية الفلسطينية)

خواستۆتمه وه (هی دانه ر خۆیه تی)، ص ۸۳ - ۸۵.

وسلم، وه له بهر كه می ماره یان و زۆری دوژمنه كانیان)، ههتا هه ندێك له مسولمانان به پشهوئا نهبو به كریان گوت: (تهی جینشینی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: دەرگا كهت پیوه ده، له ماله كه تدا بینهوه، پهروه ردگاری خۆت بهرسته ههتا مردن دهتگاتی).

به لام به پیچموانموه نهبو به كر خوا لیتی رازی بی ئومیدی به سهریدا زال نه بوو، رهشینی نهیتوانی گه مارۆی بدات، پرو به پروی هه موو ئهو پیشهات و نا په حهتیانه بوویه به ئیمانێکی قوول، به عهز مه تیکی پتهو، به گه شبینه کی مه زنهوه، ئهوه كه قسه یه کی فهرمووه تا دنیا مابی ئهو قسه یه ی نامری له نیو ئهو هه موو زه حه تی و تاریکییه وه فهرمووی: (أَيُنْقَصُ الدِّينَ وَأَنَا حَيٌّ؟) واته: دین به رهو کورتیی و له ناوچوون بره و منیش زیندووم؟

ئهو ههتا هه نهبو به کره خوا لیتی رازی بی له و بارودۆخه شلۆقه دا کاتی عومهری کوری خهتتاب دیته لای و سه رکۆنه ی ده کات له سه ر بریار دانی شه ر دژی ئهوانه ی که ر ه تیان کرده وه زه کات به دن، به عومهر خوا لیتی رازی بی ده لێ: (عومهر! ئه وه چیه، بیده نگبه، داوای سه رخستنت لی ده کهم، تۆش به حه جاله تی دیته لام؟ تۆیه ك به زه بری بووی له جاهیلیهت و بی دهستی له ئیسلام؟ سویند به خوا تا شمخیر له ده ستم بی جهادیان له گه ل ده کهن، سویند به خوا جهنگ له گه ل ئهوانه دا ده کهم که جیاوازی ده کهن له نیوان نوێزو زه کات، سویند به خوا نه گه ر پێگه ریم لی بکن به پیدانی ئهو گوریسه ی که به ملی ناژه له کانیان وه ده کهن که له سه ر ده می پیغه مبهری خوا دا داویانه، له سه ر ئه وه جهنگیان له گه ل ده کهم).

عومەر خوا لیتی راوی بی گوتی: (نهمه شتیک نه‌بوو جگه له‌وهی وای ده‌بینم خوای په‌روه‌ردگار دلّی نه‌بو به‌کری خوا لیتی راوی بی کرده‌وه بۆ نهم جه‌نگه، زانیم که نه‌و له‌سمر حه‌قه).

هەر نه‌بو به‌کر بوو خوا لیتی راوی بی له‌و بارودۆخه دژواره‌دا سوپای نوسامه‌ی به‌پێ کرد، به‌و که‌سانه‌شی گوت که به‌ره‌هه‌تستی نه‌و کاره‌ی نه‌ویان کرد: (سویند به‌وه‌ی گیانی نه‌بو به‌کری به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر بزایم به‌م کاره‌ دنیو درنج ده‌م‌رفینن نهم کاره هەر ده‌که‌م، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ر له‌ وه‌فاتی به‌پیری به‌پێ کردنی سوپاکه‌یدا، نه‌گه‌ر نهم شاره‌ که‌سی تیدا نه‌می‌تی جگه‌ له‌ خۆم به‌ نه‌یا به‌که‌وم هەر ده‌یکه‌م، گرێه‌ک ناکه‌مه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا گرێی دابی).

به‌رده‌وام نه‌بو به‌کر خوا لیتی راوی بی پلانی ده‌کیشا، تیده‌کوشا، نوینه‌رانی ده‌ناردن، شه‌وغوینی ده‌کرد له‌ پێناو به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکه‌که‌ی، تا نه‌وه‌بوو توانی به‌سمر هه‌موو نه‌و زه‌حه‌تیانه‌دا زال بی، به‌سمر هه‌موو نه‌وانه‌دا سه‌رکه‌وی که‌ پیلانیان بۆ مسوڵمانان ده‌کیشا، فیتنه‌و نا‌زاوه‌یان ده‌نایه‌وه، وه‌ سه‌رکه‌وت به‌سمر هه‌لگه‌راوه‌کان، وه‌ به‌سمر نه‌و که‌سانه‌دا که‌ بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ قه‌ده‌غی زه‌کاتیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌شی که‌ نوێزیان به‌ تال کرده‌وه، وه‌ توانی شکۆ بۆ مسوڵمانان به‌گه‌رپێتته‌وه، وه‌ توانی ئومید بۆ بی ئومیدان به‌گه‌رپێتته‌وه، وه‌ ده‌ولت بۆ ئیسلام به‌رپێتته‌وه، وه‌ هه‌یه‌ت و رێز بۆ خیلانه‌ی راشیدین بپێتته‌وه.

پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئیمان پته‌وه‌کان ئاویان کردوه!!

ب- پاش نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ مسوڵمانان و غه‌یری مسوڵمانانیش گومانیان هه‌بوو له‌وه‌ی جارێکی تر مسوڵمانان بتوانن مرگه‌وتی نه‌قصابه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خاچ

پەرستان دهره پهنرتهوه، خاچ پەرستان نهو کاته توانیبویان زۆریه ی خاکی
مسولمانان بجهنه ژیر دهستی خویان داگیری بکهن، وه داگیر کردنی مزگهوتی
نه قضا بۆ ماوهی سهدهیهک، نه مه وای له زۆریک له رسولمانان کردبوو به
شیویهک بۆ ئومید بن بلین: هیچ ئومیدیک و هیوایهک نیه بۆ سهرکهوتنی
مسولمانان بهسر خاچ پەرستان، له بهرانبهردا خهڵکانی دیکه هه بوون بۆچوونیان
وابوو حه قهمن پۆریک دی نازاد بکری، نهوه بوو لهسر دهستی پالەوانی خاوهن
غیرهت (صلاح الدین) له شهری (حطین) یه کلاکهره وهدا توانی مزگهوتی
خۆشهویستی نه قضا پرزگار بکات، پاش نهوه رسولمانان بوونه خاوهنی سیادهو
هیزو شکۆو خاوهن کیانی خویان.

پیاوه گهوره کان و ئیمان پتهوه کان ئاویان کردووه!!

ج- هندی گومانیان وا دهرد نه گهر رسولمانان ههلسوراویک و خه م خۆریکیان
هه بوایه مه غۆزو ته تهره کان بهم شیوه وه حشیگهریه نه یانده توانی خاکی و خه لکی
مسولمانان لهو پهری بۆ نهو پهری ویران و خاپوور بکهن و مالیان به تالان بیهن، تا
نهو رادهیهی ده گوتری هۆلاکۆ له هیسکه پهیکهری لاشه ی رسولمانان هه ره می
بهرزو چیا ی پتهوی لی دروست کرد، میژو نووس (ابن الاثیر) دهر باره ی سهختی نهو
پۆژانه ده لێ: (ماوهی چهند سالتیک مامهوه نه متوانی نهو پرووداوه گه وره یه
بنووسمهوه، له بهر گه وره یه که ی، رقم له باس کردنی بوو، پتیه کم له پتیش بوو
یه کێکم له پاش دوو دل بووم له نووسینه وه ی نهو میژووه تاله، نهوه بۆ کێ ناسانه
بتوانی به دهسته کانی خۆی له ناو بردنی ئیسلام و رسولمانان بنووسیتتهوه، کتیه

نەوہ باس کردنی نەوہی لا ناسان بی؟ خۆزگە دایکم منی نەبوایە!! خۆزگە بەر
لەوہ بێرمایمو لە بێرکرا بام!!^(۹).

کێ دەیزانی و گومانێ دەبرد پۆژێک دێتە پیش وولاتی موسولمانان پاش نەو پۆژە
سەخت و دژوارانە لەسەر دەستی پالەوان (مقدام) (قطر) نازاد دەکری، لە جەنگی
(عین جالوت)، موسولمانان عیززەت و سەربەرزیهکی نەوتۆیان بۆ گەڕایەو نەوہ
دوای نەوہ شانازی پێتە بکەن.

پیاوہ گەورەکان و ئیمان پتەوہکان ئاویان کردووە!!

نەم سێ کارەساتە گەورەیه کە لە سێ چەرخێ جیاواز پرویانداوہ، وە شۆڕشەکانی
دیکە ئۆمەتی ئیسلامی دوای لە پاش نەو سێ پرووداوە، خۆی لە خائێکدا
دەبینیتەوہ، نەویش بریتیه لە بوونی سەرکردەوہیهکی ئیماندارە، خاوەن
عەقیدەیهکی پۆچوو، خاوەن ئیمانێکی پتەو بی بەو پەیمانە خۆی گەورە دەربارە
سەرخستنی موسولمانان و بەرەو پیش بردنی ئیسلام و گێڕانەوہی هیزو دەسەلات
بۆی، سەرکردەیهک زۆر دەستی گرتیی بە پێنمایەکانی ئیسلام، وە زۆر دەستگرتیی
بە ناداب و پەوشتە جوانەکانی ئیسلام، خۆی دامالیبی لە ھەموو خۆیستیک، وە
سەکردەیهک بێ دوور بێ لە دەمارگیری نەزانی، وە بھەنگن بە شمشیرەکە
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، نەگەر نەو جۆرە سەرکردەیه لەنیو
موسولمانان ھەبێ، نەوہ شایستە سەرخستنی خۆایی دەبن، وە شایستە
پالێشتیک دەبن لەخواوە کە عادیەتی پیرو نەگیرایی، وە خۆی پەروردگار

(۹) (الکامل) لابن الاثیر، سەیری نەو ئابروچوونە بکە کە مەغۆل دژی موسولمانان
نەنجامی دا.

موعجزیه‌یان بۆ دینیتیه دی، نمو هتا ده‌فرموی: ﴿...أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة، وه ده‌فرموی: ﴿وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ الصافات، واته: دیاریشه هدر سدریازانی نیته سمرده‌کهون.

گه‌شین بوون به سدرکهوتنی دینی خوا سمره‌تای سمرکهوتنه، هیزی مه‌عنه‌ویی هدر نۆمه‌تیک گه‌نجه‌کانی پال پیتوه ده‌نی بۆ به‌ده‌سته‌تانی سدرکهوتنی زیاتر، له هه‌موو کات و شویتیکدا، وه خوای گه‌وره‌ش له‌گه‌ل پارێزکاران و نیازباکان و تیکۆشهران دایه، نه‌وانی فرمان به‌شته به‌سنده‌کان ده‌که‌ن و پێگری له‌ شته ناپه‌سندو خراپه‌کان ده‌که‌ن، وه نه‌وانی سنووره‌کانی خوا ده‌پارێزن، ﴿وَرُبُّدُنَّ مَنْ عَلَى الدِّينِ اسْتَضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾

القصاص. واته: وه نیته ده‌مانه‌وی (به‌چاکه‌ی خۆمان) مه‌ت بنیین به‌سه‌ر نه‌وانی که‌ لاوازو ژیر ده‌ست کرابوون، له‌ ولاتی (مصر)دا، وه بیانکه‌ینه پێشه‌واو بیانکه‌ینه میرات گران (ی که‌له‌پوری فیرعمون و شویتکه‌وتوانی).

* پێغه‌مبه‌ری خواش صلی الله علیه وسلم موژده‌ی عیززه‌مت و ریزی به‌ نۆمه‌تی ئیسلام داوه:

- پێغه‌مبه‌ی خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ﴾ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (٤٠١٨٨). به‌رده‌وام تائیفه‌یه‌که‌ له‌ نۆمه‌ته‌که‌م دیارن له‌سه‌ر هه‌ق، له‌ رب‌ویه‌تیکدا هاتوه: ﴿لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا يُقَاتَلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٩٢٢)، وَابْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم: (٦٨٣٧). واته: نمو دینه به‌رده‌وام له‌سه‌ر

پتی خوی دوهوستی، کومه لیک له مسولمانان شپړو کوشتاری له پشناودا ده کهن،
تا پوژی قیامت.

نهم فرمایشتانه به لگه یه کی یه کلاکهره وهن له سر بوونی کومه لیک له نیمانداران
له سر هق، تا هاتنی پوژی دواپی، وه نمو کومه لسمو تایه فیهش بهرده وام له
ململانیان له گه ل باتیل، نه گهر پوژیک له پوژان نووری همق شاررایموه، هیچ
گومانت نه بی پوژیک دی پرووناک ده بیتموهو دووباره سره لده داتموه، له نیو
تاریکایه کانی بی نومیدیدا پرووناکی نومیدو هیوا دهرهوشیتموه.

- همدروها له فرموده یه کی دیکه دا دفرموی: {لَا تَرَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي
يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ، وَلِعَدُوهُمْ قَاهِرِينَ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ جَابَهُمْ،
وَلَا مَا أَصَابَهُمْ، مِنَ الْبَلَاءِ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ، وَهُمْ كَذَبُوكَ} قَالُوا: يَا
رَسُولَ اللَّهِ: وَأَيْنَ هُمْ؟ قَالَ: (بَيْنَ الْمُقَدَّسِ) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي بِرَقْم (۳۶۴۱).

نهمه موزده یه که له لاین پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم که نیسلام
هدهده بی حوکم بکات، وه خاکی مزگه تی نه قاصا همر ده بی نازاد بکری، وه
سه بهزی و شکومه ندی همر ده بی بگهریتموه بو مسولمانان.

- نه بی قبیله ده لی: نیمه له لای عهبدوللای کوپی عه مپی کوپی عاص دابوین،
پرسیار کرا کامه لسم دوو شاره زووتر فتهح ده کری: قوسته نینیه یاخود
پژمی^(۱۰)؟ عهبدوللای داوای سندوقیکی کرد بوی بینن، نووسراویکی تیدا بسو
دهری هیئا، پاشان گوتی: لهو کاتهی نیمه لهدهوری پیغه مبهری خوا صلی الله

(۱۰) قوسته نینیه: بیزه نثیه، یاخود (استنبول)ی نیستا، وه پژمییه:
بریتیه له پژما پایته ختی نیستای نیثالیایه.

علیه وسلم بووین نمو پرساره مان نووسیهوه کاتی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرا کامه شار بهر له هه موویان ففتح ده کری؟ فهرمووی: شاری هرقل، واته: قوسته نینیه^(۱۱).

فدهقی یه کهم هاته دی له سهر دهستی سولتان (موحه مه د فاتیح) ی عوسانی په همتی خوای لیجی، سالی (۱۴۵۳) ز، واته: (۸۰۰) سال پاش هه واله کهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فدهقی دووه میس هه ده بی بیته دی به نیزی خوای بهرزو مهزن، پرسیار ده کمن نه مه کهی؟ تو بلی: به لکو نه مه زور نریک بی!!

- ههروه ها له فرمایشتیکی دیکه دا هاتروه: {تَكُونُ النُّبُوءُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءِ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۲۷۳)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: پیغه مبهرایه تی له نیوتان ده مینیتهوه نه وهندهی خوا حهز بکات، پاشان بهرزی ده کاتهوه، پاشان جینشینیی (خلافهت) پهیدا ده بی له سهر پربازی پیغه مبهه، نهویش ده مینیتهوه له نیوتان نه وهندهی خوا حهز بکات، پاشان نهویش بهرز ده بیتهوه، پاشان پادشایه تی دی و نهویش له نیوتاندا ده مینیتهوه نه وهندهی

خوا بیهوی، پاشان ده بیته حوکمی خۆسه پیتن، نهویش ده مینیتسهوه نهوهندی خوا بیهوی، پاشان بهرزی ده کاتهوه لهو کاتهی که خوا به خۆی دهیهوی، له کۆتایی دا ده بیتهوه به خهلافهتی لهسر ریپازو بهرنامهی پیغه مبهرایهتی.

نهوی که تا نیستا بووه لهو زنجیره میژووه دا، پادشایهتی کۆتایی هات به کۆتایی هاتنی دهولهتی عوسمانی، نیستا کاتی حوکمی خۆسه پیتیه، بهوه ده زانی که حوکمی خۆسه پیتنه ده بین دینه سر ده سه لات بی گه رانهوه بو خه لک، شیرادهی میللهت داگیر ده کهن، حوکمی دیکتاتۆری له سه ره تادا له تورکیا له لایهن نه تاتورک سه ری هه لدا، پاش نهو له هه موو شوینه کان به دواي نهودا هاتن، به لام نهو به لگانهی باسی هه لسانهوی نیسلامان بو ده کهن موژدهیه کن بو نیمه که نهو حوکمه هه رگیز بهردهوام نابێ، ده بی نهو رۆژه بی حوکم رانییهک درووست بی لهسر نهو مهنهجه بی که پیغه مبهری خوا له سه ری بووه، هاتنی نه مهش نینشانه لالا نزیکه.

من زۆر گه شینم بهوهی که نه مه هه ر دیته دی لهسر دهستی بانگخوازان، به یارمهتی خوا، وه به هیممهتی گه نجاغان، به تیکۆشانی زانیان، به به خشیانی دهوله مه ندان.

- ههروه ها له موژدهیه کی دیکه ی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم هاتوه: { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ وَرَاءَ الْحَجَرِ أَوْ الشَّجَرَةِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغُرَقْدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم (۲۹۲۹).

واته: قیامت نایی تا مسولمانان له گهل یههودیه کان شهر نه کهن، یههودی خوئی دهشاریتموه له پشته داریک یان بهردیک، نمو داره یاخود نمو بهرده دهئی: نمو مسولمان نموه یههودیه له پشتم وهره بیکوژه، تنها داری غهرقهده نه بی، نمو له داری یههوده.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهم فرموده یهدها هوایی نموه مان پیتهدها یههود له کاتیک له کاته کان دهگه نه نمویه پی هیژو کۆنترۆل کردن، وه نموان له یهک شویندا کۆ دهبنموه، پاشان مسولمانان زال دهبن بهسه ریاندا، ههمو شتیک بانگی مسولمان دهکات بهرد بی یاخود دار.

نمونه تا نیستا نموان له شوینی کدا کۆ کراونه تموه که خاکی فهلهستینه، به نیزنی خوا تیچوونیان له سهر دهستی مسولمانانی راستگۆو کړنوش بهرو سوجه بهر ده بی، مسولمانانیک که فرمانده رن به کاری په سهندو ریگریکارن له کاری ناپه سهند، وه پاریزگارن له سنوره کانی خوا.

نمو نیعجازهی لهم فرموده دانه دایه وهک چۆن بهشی یه که می ده ربارهی کۆبوونه وهی یههود له خاکی فهلهستیندا هاتۆته دی، به نیزنی خوا بهشی دووه می فرموده کهش هدر دیته دی.

به کورتیه کهی نهوهی پیشتر باسمان کرد:

براو خوشکی بانگخواز نه گهر رهشینی و بی نومییدی له دینی خوادا حهرام بی، وه نه گهر میژوو پیمان بلی نۆمه تانی ژیر دهستهو لاواز لهو په پی بی دهسه لاتیان راپه رینیان کردوه، وه نه گهر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژده مان بداتی بهوهی نۆمه تهی نیسلام سهره پای تووش بوونی به بی هیژی و پارچه پارچه بوونی به لام دهگاتهوه بهو په پی شکۆو ریژو سهر به رزی.

نه گهر کاره کان بهم شتوهمين بۆچى خه لکى خویان به بى نوميدي و پرهش بينى
داپوشيوه؟

نه گهر کاره که بهم شتوهميه بۆچى ژماره يه کى زۆر له مسولمانان تروشى ترسو و بى
ههلوئىستى و برونه؟

پيويسته له سهر تو براو خوشكى بانگخواز نهو پنگهميه بۆ خه لک راست بکه يتهوه،
وه گيانى عزمهت و زيره کى و گهشيينى له نيو مسولمانان بچيينى، به لکو
مسولمانان هوشيار ببتهوه، بۆ بينا کردنى عيززهت و، به ريا کردنى وه حدهت و،
هينانه دى و درووست کردنى قهواره يه ک بۆ خویان، نهو کاته مسولمانان دلخوش
دهبن به سهرکهوتنى خوايى، وه خواى خاوهن عيززهتيش ههر که سيک و کۆمه ليکى
بيهوئى سهرى ده خات.

كۆتايى

لە كۆتايىدا گرنگترين نەو سيفاته دەررونيانەتان بىر دېنمەوہ كە پېۋىستە بۆ ھەر كەسك كە كارى بانگخوازى دەكات، خۆى پى برازىنئىتەوہ.

* بە ھۆى ئىمانى پتەوى بە خوا: دەتوانى خۆى بە نازايەتى و پېزو ھەست كردن بە چاودېرىى خوا برازىنئىتەوہ، وە دەررونى خۆى نامادە بكات بۆ شەھىد بوون و گەشتن بە بەھەشت.

* وە بە ھۆى نياز پاكىي ائىخلاص،وہ: بەرز دەبىتەوہ بەسەر بەرژەوہندىي و مەبەستى دىكەى غەيرى خوا، وە بە ھۆى ئىخلاصەوہ كارەكانيان دەبىتە تەنھا بۆ خوا.

* وە بە ھۆى جورئەت و چاۋ نەترسىيەوہ: لە ھەر شوئىك بىن ھەقىيژ دەبن، لەبەر خواش لە لۆمەى لۆمەكاران ناترسن.

* وە بەھۆى ئارام گرتەوہ: خۆيان دەگرن لەسەر بەلاۋ موصىيەت و پىشھاتە نەخوازراوہكان.

* وە بەھۆى گەشپىنى و ئومىدەوہ: بۆ مەيدانى بانگخوازى و تىكۆشان دەچن بە زەرەدەخەنەى ئومىدەوہ، وە بە دەررونىكى خاۋەن عىززەتەوہ، بى ئەوہى پەش بىنى بتوانى بەسەرياندا زال بى.

مسولمانان چەندە پېۋىستيان بە بانگخوازانىكە خۆيان رازاندېتەوہ:

بە ئىمانىكى قولۆ رۆچو، بى ئەملاۋ ئەولا كردن و سارد بوونەوہ.

وہ بە جورئەت و چاۋنەترسىيەك ھەقىيژىك بىن ترسو دلەپاۋكى نەناسن.

وه به نارام گرتنیکی بهردهوام که بی تاقهتی و ماندوبیون نه ناسی.

وه به نومیډتیکی پر له زه زده خه نه وه که هرگیز رهش بیینی و بی نومیډی و گه رانه وه بۆ دواوه نه ناسی.

له حهقیقه تدا نهم پینج سیفاته دهروونیه له تایبه تمهندی پیاوانیکه که پاستگون له گه له شو په یانه ی به خویان داوه، وه له سیفاته جیا که روه کانی شو بانگخوازانه یه که بۆ گهیاندنی حق له لۆمه ی لۆمه کاران ناترسن، وه له گهیاندنی دینی خوادا له غهیری خوا له هیچ کسی دیکه ناترسن، چونکه بنچینه ی نیمان و باوه ی بوونی دلکی زیره که، وه بنچینه ی شیخلاص دلکی پاکه، وه بنچینه ی جوړنه ت و چاونه ترسیی بوونی هست و شعوریکه به هیزه، وه بنچینه ی نارام گرتن بوونی نیراده یه کی تاقهت پروکینه، وه بنچینه ی گه شبینی و نومیډیش بوونی دهروونیکی خاوه نومیډه ..

وه بوونی شو سیفه تانه به هیژیکه زوره وه له گه نجانیکی بانگخوازی نیماندار نه بی کونابیته وه، نهوانه ی نیمانیان هیناوه به په روه ردگاریان، وه شانازی به نیسلامه تیبه که یان ده کهن، له پیناو بانگخوازیه که یان ده ده چن، خوای په روه ردگاریش له سهر دهستی نهوان خیر و خوشی فراهه م دینی و، ده به جیگه ی سود بۆ نۆمه تان ..

لیږه وه ده بینین بانگخوازانی لای خوا پیشترو نیستاش له ههر قوناغیک له فوناغه کانی میژوو بوونه ته کۆله کی راپه رینی نۆمه تی نیسلامی، وه نهینی هیژو پیژي شو نۆمه تن، وه بوونه ته سهرچاوه ی شانازی و ریژ، وه هه لگری تالای شو نۆمه ته بوینه، وه پیش خه لکی که وتوون بۆ سهر که وتن و گه رانه وه ی ریژو پله و پایه، خوای په روه ردگار ده فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَدَنَّهُمْ

اَقْتَدِهٖ... ﴿١٠﴾ الانعام، واته: نهوانه کهسانیک بوون خوا رښمونیی کردن دهی
 پهیرهوی پښگو پښبازی نهوان بکه.
 لهسهر بانگخوازن پښوښته نهگهر بیانموی نؤمهتی نیسلام بوونیکي سهربرزانهی
 ههبی، سهنگو قورسایي ههبی، پښو پښی ههبی، قهوارهیه کی بههیزی ههبی،
 دهبی زؤر بهباشی دهرك به بهریرسیارښتی بکهن، وه نهو سیفاته دهروونیانهش
 بناسنو بزنان که پښوښته پښی وه صف بکړن، وه خوی بهرزو بالادهست دهسلاتی
 بهسهر هدر شتیکدا دهشکی که فهرمانی پښکړدوه، بهلام زؤریه ی خه لکی نه مه
 نازان.

نیوہرۆک

لاپەرہ

۲	پیشہ کی وہرگیت
۴	پیشہ کی دانہر
۵	ریخوشکردن
۶	نیمان
۱۱	نیاز پاکیی
۲۰	جورثہت
۲۹	نارام گرتن
۴۱	گہشبینی
۵۸	کۆتایی